

Kapak Yazısı: ***Hüve'l Hayyu'l Kayyum***

HÂTİM-İ VELÂYET
EZ AHFA

(Kalp İçinde Sadır Olan Hakk İlhamları)

ELL HACC
HÜSEYİN VEDAD

İstanbul

2016

HÂTİM-İ VELÂYET

E Z A H F A

(KALP İÇİNDE SADIR OLAN HAKK İLHAMLARI)

ELL HACC HÜSEYİN VEDAD

Editör: **ŞAFAK TUNÇ** Redakte/Tashih: **HIZIR ERCAN**

Baskı Tarihi

H.1437 /M. Şubat 2016

İletişim

Web: **<http://huvallahu.com>**

e-mail: **ellhuve@hotmail.com**

Basım Yeri:

Seçil Ofset Matbaacılık
ve Ambalaj Sanayi Ltd. Şti.

Tel: (90) 212 - 629 06 15

www.secilofset.com

ISBN

978-605-64367-8-9

İ Ç İ N D E K İ L E R

DİBÂCE.....	1-9
HÜVE'NİN BİLİNMEKLİK ARZUSU.....	11-17
Kâbe'nin Tarifini Kim Yapmıştır?.....	14
Teveccüh Makamı Olarak Kâbe.....	14-15
Allah'ımız İlk Olarak Âdem İle İnsanlara Feyz Vermiştir.....	15-16
Beytü'l Ma'mûr'un Hususiyeti.....	16-17
BUGÜN İNSANLARIN KABUL EDEMEDİĞİ DİN ALLAH'IN BİLDİRDİĞİ DİN MİDİR?.....	19-22
ALLAH'IN DİN ARZUSU KIYAMETE KADAR DEVAM EDER.....	23-26
Son Peygamberin Haber Verilmesi.....	24-25
Vahiy Meselesi.....	25-26
ALLAH DİNİ HZ. MUHAMMED İLE KEMÂL BULMUŞTUR.....	27-30
PEYGAMBERLERDEN HZ. MUHAMMED'E MİSAK ALINMASINDAKİ HUSUSİYET.....	31-32
"PİRİYET" VE "GAVSİYET".....	33-36
PİRİYETİN HATMİ.....	37
ALLAH'IMIZIN "MEHDİ" ARZUSU.....	39-48
Her Velide Mehdi Sırrı Vardır.....	42-43
"Mehdi" Tatbikatı Sadece Dünya İle Sınırlı Değildir.....	43-44
Mehdi Hususiyeti Velâyette Bir Merhaledir.....	44
Hatmül Velâyet Kemalatında Mehdi İdraki.....	44-45
Mehdinin Gönderilmesindeki Hususiyet Ruhun Terakkisi İçindir.....	45-48
Velâyet Giderse Dünyanın Yaratılış Mânâsı Ortadan Kalkar.....	48
HATMÜL VELAYET KİŞİ MİDİR YOKSA ALLAH'IN ARZUSUNUN TECELLİSİ MİDİR?.....	49-56
Tarikatlerde Hilafet Tatbikatı.....	52-56

HATMÜL VELAYET ALLAH'IMIZIN BUGÜNE KADAR LÜTFETMİŞ OLDUĞU MANEVİYAT PROGRAMININ HUSUSİYETLERİNİN BİR ÖZETİNİ VERMEKTEDİR.....	57-63
Hatmül Velâyet'in Hüve'yi Açması, Hüve'nin Kendisini Açmasıdır.....	59
Hüve'yi Bu Âlemden Bir Nebze İdrak Eden İlâhî Âleme Bilinçli Olarak İntikal Eder.....	59-61
Hatmül Velâyet İdrakinde İnsan Varlığının Anlaşılması.....	61-64
VELÂYET GÖNÜLLERİNİN KENDİ ZAMANLARINDA HATMÜL VELAYETİ HABER VERMELERİ.....	65-72
GEÇMİŞ VELÂYET GÖNÜLLERİNİN HATMÜL VELÂYETİ TASDİK ETMESİ.....	73-80
HATMÜL VELÂYETİN ARKASINDA SAF TUTMAK.....	81-85
Geçmiş Zaman Evliyasının Bugünkü Hatmül Velâyet Kemalatını Kabul Ve Tasdik Etmesi De Geçmiş Peygamberlerin Hz. Muhammed'i Tasdik Etmesindeki Hususiyeti Çağrıştırmaktadır.....	83-85
HATMUL VELAYET İLE İLGİLİ MANEVİ KARDEŞLERİMİZİN GÖNÜLLERİNDE ZUHUR EDEN İLHAMLAR.....	87-98
TAM ER.....	99-100
GEÇMİŞ ZAMANI KABUL EDİP BU ZAMANI KABUL ETMEYENLER, ALLAH'IN YAPMIŞ OLDUĞU PROGRAMI REDDETMEYENLER.....	101-104
HÂTİME.....	105-107
YAYIMLANMIŞ ESERLER.....	108-110

DÎBÂCE

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Bu dünya hayatı sıfatlar âlemi olduğu için, varlık idrakinden kurtulmak ancak Allah'ın arzusu ve lütfu ile olacak bir hususiyettir.

Allah'ımız, âlemleri yaratarak arzu buyurduğu programı tatbik etmektedir. Tam tekâmül etmek için Hüve'nin Hatmül Velâyet arzusunun kabul ve tasdik edilmesi icap eder.

Sevgili Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) bu programın kemâl mertebesidir. Çünkü Allah'ımızın âlemlerdeki programının hususiyetini biliyordu ve bunu tahsil için miraç yaptı. Miracından sonra da insan varlığı için olacak manevi tekâmülü bildi ve bildirdi.

Sevgili Efendimizin hadis-i şerifleri, o günü de, bugünü de aydınlatmaktadır. Demek ki, bugünün feyzi olan Hatmül Velâyet kemalatı, Hz. Muhammed'de zaten tecelli etmiştir. O halde, Hüve'nin bu âlemler için arzu buyurduğu program, tamamen Hz. Muhammed'de mah-fuzdur.

Hz. Muhammed'den sonra, Hatmül Velâyet sırrındaki hususiyetler, zamanı geldiğinde tecelli etmektedir.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Bu yüzden geçmiş velâyet, Hatmül Velâyet'i kabul ve tasdik ederek bu kemâlâttan hissement olmaktadır. Geçmiş velâyet böylece, Hüve'nin arzu buyurduğu programın tamamını tahsil etmiş olmaktadır.

Geçmiş velâyet, Hatmül Velâyet'i kabul ve tasdik etmekle, O'nda açılan hususiyeti de tahsil etmiş olmaktadır. Kabul ve ikrar eden, o makamdan feyz alır. Çünkü her insan topluluğu imamı ile değerlendirilecektir.

Hatmül Velâyet, Allah'ımızın lütfetmiş olduğu bütün peygamberlere ve evliyayı kirama, bildiğimiz ve bilmediğimiz âlemlerdeki Hüve'nin lütfetmiş olduğu manevi gönüllerin ruhlarına dua eder. Bu şumullü dua, Hatmül Velâyet esrarındandır; bu dua Hüve'nin lütfudur.

Geçmiş evliya, bu sırrı son zamanda zuhur edecek olan bir veliye bağlamaktadır. Ama **Hatmül Velâyet Sırr-ı İlâhiyesi Hüve'ye aittir.**

Hatmül Velâyet, bütün gönüllerde velâyet olarak zuhur etmiştir. İşte, bütün bu görünmelerin ve zuhuratların kemalatı Hatmül Velâyet'tir.

Bütün âlemler, Hüve'nin bilinmekliğini dilemesindeki arzu üzerine yaratılmıştır. Sevgili Efendimizin tarif buyurduğu velâyet ve yaratılıştaki maksadın hakikati, her zaman içinde gelen velâyet tarafından tafsilatlandı-

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

rılmıştır. Peygamberimiz, nasıl ki geçmiş peygamberleri anlatmış ve nübüvvetin hatmini yapmışsa, Hatmül Velâyet de geçmiş velâyetin hatmini yapmaktadır.

İlk yaratılıştaki velâyet konusunun hatmi, Hatmül Velâyet ile yapılmaktadır. Böylece, bütün peygamberlerin ve velilerin anlattığı “**tamam**” olmakta ve Allah'ımızın maksadı hâsıl olmaktadır.

Hüve'nin, bu âlemleri yaratmasındaki maksat ve mânâ şimdi tamam oldu. Bugün bu ilâhî neşe vardır. İşte bu husus, Hüve'nin velâyet arzusunun ve programının tamamiyetinin Hatmül Velâyetinde "**hıfz**" edildiğini işaret etmektedir.

Bütün bu âlemlerin, nurundan yaratıldığı Deryayı Nuru Muhammed'in görünme noktası olan Hz. Muhammed, bu hususiyeti en iyi bilendir. Hatmül Velâyet'in, velâyetin hatmi olduğunu en iyi bilen kendisidir.

Hacc farızasında iken Efendimizi ziyaretimizde, huzurda iken "**Evlâd, Allah sana çok lütfetmiş**" buyurmuşlardır.

Bu lütuflar dünyevî makam ile tahdit edilemez. Sonsuz manevî idraki işaret eder. Sevgili Efendimizin makamında aldığım bu beyan, Allah'ımızın ilâhî progra-

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

mını işaret etmekle birlikte, "**Lillahil Vahidil Kahhar**" sırrının da bir yansıması olsa gerekir.

Hatmün Nübüvvet olan Sevgili Efendimizin bu beyanının, Hatmül Velâyet noktasını işaret etmekte olduğu görülmektedir.

Allah'ımızın, bizim âlemimizin dışındaki âlemlerinde de, bu sırrın açıldığı gönülleri olduğu muhakkaktır. Bu gönüllerin hiçbirisini, diğerinden ayırmak mümkün değildir. Allah'ımız, yevm-i kıyamette hepsini bir vücûd olarak toplar, yani Hüve'de cem eyler. Kur'an'da pek çok âyette, "**Sonunda Hüve'ye döndürüleceksiniz**" buyrulmaktadır.

Hatmül Velâyet, bu programın tamamen HÜVE'ye ait olduğunun idraki içindedir.

Beyan: "**BU SOHBET BU İŞİN ZÜBDESİ VE DİREĞİ OLDU**" buyruldu.

Bugün, Allah'ımız bir tek şey istiyor, "**Nasıl yaratıldıysanız, Bana öyle döndürüleceksiniz**" buyrulmaktadır. İnsan yaratıldığı zaman dini vecibeler var mıydı? İnsan yaratıldığı zaman bugünkü şariat var mıydı? Yoktu. Çünkü, Allah'ın Musavvir'indeki şartlar zamanla insanlara tatbik oldu. Ama ilk yaratılışta, "**kendisinden başka hiç bir şey yoktu.**" Tabîî ki insanlar çoğaldık-

ça, Allah insanların makamlarını lütfetti. Geçen zaman içinde kimi insan terakki etti, kimi insan terakki edemedi. Ancak bir konu var ki, bugüne kadar hiç şaşmadı. Âdem varlığında hangi ilahi arzu varsa, o ilahi arzu bugüne kadar devam etti.

Peki, Allah'ın insanı yaratmasındaki arzu neydi? Yaratılmış olan insandaki **“Allah arzusudur.”** İşte Allah'ımız yarattığı kulundaki bu arzuyu görmek istiyor. O halde meydana getirmiş olduğu insanın, **“yaratana karşı anlayış ve düşüncesi, hangi makam ve mertebede olması lazımdır?”** Bunu düşünmek, en yüksek bir anlayış noktasıdır. Neden? Çünkü bütün bunlar geçen asırlar içinde yaşanmıştır. Hadis-i Şerif'te; **“En son gelen en faziletlidir”** buyruluyor neden? Çünkü bütün bilgilerin hepsi, bütün yaşananların hepsi son zamanın içindeki o noktada cem olmaktadır. Bugün geçmişe, baktığımız zaman hepsini görebiliyoruz. İnananlar, inananlar; düşünenler, düşünmeyenler hepsi idrak edilebiliyor. O zaman daha ileri bir sentez yapılabilir. Daha geniş bir görüş açısına sahip olunabilir.

Bu kitap, çeşitli mânevî gönüllerde **'Hatmül Velâyet'** ile ilgili olarak zuhur eden isimlerin, manayı hususiyetlerini değerlendirmek amacıyla meydana getirilmiştir. Tabiidir ki, bu ilhamlar burada yazılanlar kadardır demek doğru olmasa gerekir.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Hatmül Velâyet'i işaret eden bu isimler, velâyetin hususiyetlerini işaret eden isimlerdir. Velâyet, insan varlığının meydana gelmesine sebep olan hususiyettir.

Allah'ımız, yeryüzünde bir halife meydana getirmek istediği zaman, yeryüzünde insan görünümünde '**beşer**' varlığı mevcuttu. O halde, "**halife**" kelimesinde bir hususiyet olması icap ederdi ki, bu da Allah'ımızın velâyet arzusunu göstermektedir. Çünkü velâyetin asliyet-i ilâhîyesi, Hüve'nin Deryayı Nuru Muhammed'deki tecellisi ile başlar. Bu tatbikatın '**Halife**' olarak görünmesi ise Âdem'de tecelli etmiştir. Bu durumda, velâyeti tam olarak tarif etmenin mümkün olmadığı görülmektedir.

Allah'ımızın arzuyu ilâhîsi velâyet olduğuna göre ve Hüve'nin, yani isim ve sıfatlardan münezze olan, tenzih olunan ilâhî yaratıcının, bizzat arzusunu işaret ettiğine göre, velâyetin de tam olarak herhangi bir isimle tahdit edilmesi mümkün olmasa gerekir. Bu da, Âdem'den bu yana zuhur eden velâyet makamları düşünüldüğünde, açıkça görülmektedir.

Velâyetin tahdit edilmesi mümkün değildir. Bu bakımdan bu kitapta '**Hatmül Velâyet**' için bugün alınan ilhamlar yazılmış durumdadır ki, bu isimleri de tahdit etmek mümkün değildir.

Bu kitapta yazılan isimler, sadece bir bilgi vermek açısından seçilmiş bazı isimlerden meydana getirilmiştir. Bu çalışma aynı zamanda, zuhur eden bu isimlerin, '**Sırr-ı Hatmül Velâyet**' ile hatim olduğu, yani "**bilindiği**" mânâsına gelmektedir ki, Allah'ın o gönüllerdeki arzusunun, velâyet noktasından ifadesi olsa gerekir.

Mânevî kardeşlerde ilhamlar olarak inen bu isimlerden bazılarının benzer, bazılarının ise birbirinden farklı olduğu görülmektedir. Bu, herkesin kendi meşrebince, Allah'ın lütf-u ilâhîsine mazhar olduğunu işaret etmektedir. Her gönülde farklı tecellilerin zuhur etmesi, velâyetin her varlıkta ifade şeklinin, namütenahi hususiyetler taşıdığını göstermektedir.

Bu durumda bazı kimselerin velâyet hususunda, "*o öyle değil, böyle olması gerekir*" gibi bir anlayış içerisinde olmaları doğru olmasa gerekir. Allah'ın lütfunun, her zamandaki arzusuna göre, daha ileri zuhur ettiği düşünüldüğünde, bu hususları yanlışlık olarak değil, o zamanki açılmalar olarak değerlendirmek ve o günkü mânâyı idrak etmeye çalışmak daha doğru olsa gerekir.

Burada bahsedilen konu velâyettir. Velâyet makamından sadır olmuş bir beyanın yanlış olması, zaten mümkün değildir. Velâyet makamının dışında bazı atlamalar olabilir. Velâyet makamından zuhur eden beyan-

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

lar, bizzat Allah'ın tasdiki ile meydana gelmektedir. Şurası muhakkaktır ki, birtakım kimselere velâyet makamı atfedilmektedir. Ancak velâyet makamı dendiği zaman Hz. Süreyya'nın buyurduğu, "**Reis-ü'l Mürşidîn**" noktası düşünülmelidir ki, bu konuyu en iyi bilen veli olarak Hz.Süreyya'nın piriyet makamının hatemi olması da insanlara bu konuda bir fikir verebilir.

Bir konu üzerinde uzman olan kimselere '*Profesör*' denilmektedir. Ancak, velâyet konusunda ben profesörüm diyenin, kendisini velâyet hakkında söz sahibi olarak görmesi doğru değildir. Bu vadede mevcut olan bilgileri toplayan kimseler ile velâyet 'karıştırılmamalıdır'. Bugün bir bilgisayar da bilgiyi depolamaktadır. Profesörlük gibi ünvanlar dünyaya aittir. Ancak velâyet, Allah'ın arzuyu ilâhîsidir.

BEYAN:

"Bütün peygamberan ve evliya-i kiram varlık idrakinden kurtulamamışlardır ve Hatmül Velâyet'i bekliyorlar. Sadece Seb'an Mine'l Mesâni gönülleri müstesnadır.

"Ez Ahfa" kitabı, Hatmül Velâyet'in tamama ermesini açıklamaktadır. Hatmül Velâyet, Allahın azim bir programıdır. Bu programın idrakinde olmak lazımdır. Ancak bu idrak ve tasdik şüphesiz Allahın takdirindedir.

Not: Kitaplarımızda bazı konular tekrar edilmiş gibi görünmektedir, ancak dikkat edilirse tekrar gibi görünen anlatımlar daha ileri bir idrak ve anlayış içindeki ifadelerdir. Bu, Allah'ın rahmet-i ilâhîyesinin sonsuz olduğunu işaret etmektedir. Nitekim Kur'an-ı Kerîm'deki bazı âyetlerdeki tekrarlar, her an yeni bir şanda olan Hüve'nin ilâhî beyanlarının her zamanda yeni lütuflar ve mânâlar ile açılacağını işaret etmektedir.

Hüve't Tevfikü'r Refîk
ELL HACC HÜSEYİN VEDAD

HÜVE'NİN BİLİNMEKLİK ARZUSU

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

İnsan ruhu "**ve nefahu fihi min ruhî - ve ona (HU'ya) ruhumdan üflediğim**" (Sâd Sûresi 38/72) âyeti ile lütfedilen Allah'ın kendi ruhu olduğuna göre, **İNSAN**; Allah'ın bilinmeklik arzusunun görünme noktasıdır. Hatmül Velâyet ise, Allah'ın bu tertibinin ve tatbikatının zuhur ettiği noktadır.

Allah'ımızın; "**Ben gizli bir hazine idim, bilinmek istedim ve âlemleri yarattım**" arzusundan **İNSAN** yaratılmıştır. O halde, Allah'ın bu arzusu ve takdiri ile sonsuz isimler yaratılmış ve âlemlerde tatbikat bulmuştur. Bu durum, Allah'ın sonsuzluğuna işaret etmektedir. "**Bilinmeklik**" arzusunun insandaki tecellisi Hakk ile Hakk olmaktır. Allah'ımız bunu Hatmül Velâyet ile haber veriyor.

Hatmül Velâyet ile Allah'ın bu idrakteki velâyet arzusunun izharı, Allah'ın kendisinden kendisine bilici olmasındaki hususiyeti çağrıştırmaktadır. Hatmül Velâyet, HÜVE'yi açmakla âlemlerin üzerinde bir idrak ve anlayışı açmıştır. **Bu hususiyet ruhların ilâhî âleme hazırlanması ile ilgilidir.**

Allah'a hesap verileceği ve Hüve'ye dönüleceği

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

bildirildiğine göre, bütün sıfatların üzerinde bir anlayışın olması icap etmektedir.

Bir manevî kardeşimizde “**Âlem-i Âmâ tedrisatı**” olarak zuhur eden ilhamdan murat Hüve'yi açmak demektir. Çünkü Âlem-i Âmâ, bütün sıfatların üzerindeki bir anlayışı işaret etmektedir.

Allah'ın zâtiyetindeki "**TEK**"liğin, tam olarak idrak edilmesi mümkün değildir. Bu teklikteki yalnızlığa sadece Allah tahammül edebilir.

Âdem, Allah'ın tekliğine nazire olarak “**tek**” yaratılmıştır. Ancak Âdem, buna tahammül gösterememiş ve "**Ben neden yalnızım**" diye iltica etmiştir. Bunun üzerine Allah'ımız, Âdem'in kendi varlığından Havva'yı yaratmıştır. Hiçbir varlık, Âdem'in değerinde ve ayarında olmadığı için Havva yine Âdem'in varlığından yaratılmıştır.

"**Sen olmasaydın, Sen olmasaydın, Ben âlemleri yaratmazdım**" (*Levlake...*) (*Acluni, II: 164; Hakim el Müstedrek, II: 615*) hadis-i kudsîsinde Allah'ın arzularının Deryayı Nuru Muhammed ile tecelli edeceğini düşünmek icap eder.

Allah'ımız, kendisinden teşkilatlandığı Deryayı Nuru Muhammed arzusunu sevdi ve **İNSAN** varlığını

yaratarak O'nda tecelli etmeyi arzu buyurdu. Bütün âlemlerin yaratılmasındaki ilâhî arzu, Hüve'nin insan varlığı olarak görünme arzusudur. Hatmül Velâyet, Hüve'nin zâtîyetindeki bu arzuyu açmaktadır. Hatmül Velâyet lisanında ikilik yoktur.

"Lâ mevcude illâ Hû / Hû'dan başka mevcut yoktur" esas alındığında, biz mi Allah'ı biliyoruz? Yoksa, bizden görünen Allah mı kendini biliyor ve bildiriyor? Allah, görüldüğü noktadan arzu buyurduğu idraki lütfe-der. Bu bilişte, kuldan Allah'a gidiş değil, Allah'tan kula bir lütuf vardır. Allah, kulunda kendisini bildirirse bilinebilir. Bu da Allah'ın bildirdiği nispet kadardır. Hangi kulda ne arzu ettiyse, o kadar bilinir. Allah'ı bilmek şekil ve suret olarak düşünülür ve tahdit edilirse bu doğru olmaz. Velâyet dışında olanlar, Allah'ı bilmeyi tek bir idrakte toplamayı düşünür ancak bu makbul değildir.

İnsan varlığında, müspet de var, menfi de var. Ama müspet ve menfi cereyanının olduğu insan varlığı yüksek hasletler de taşımaktadır. Bütün varlıklar insana nazire olarak yaratılmıştır; her şey insanın emrine verilmiştir. İnsanda hem ruhaniyet, hem cismaniyet, hem maneviyat hem maddiyat... hepsi vardır. Yaratılan her varlığın özeti insanda vardır. Allah'ı en güzel temsil eden varlık insandır.

KÂBE'NİN TARİFİNİ KİM YAPMIŞTIR?

Kâbe'nin tarifini Allah yapmıştır. "**Artık her nereye dönsen vechullah (Allah'ın yüzü) oradadır.**" (Bakara 115) âyeti ile Rabbimiz bu hususu beyan buyurmuştur.

Allah'ı mevcut madde ile değerlendirmeye kalkmak doğru değildir. Her yer ve her nokta O'nunla dolu iken, Allah'ın mevcut olmadığı bir "**yer**" düşünülebilir mi?

Her tarafta O'nu müşahede eden, nereye dönerse dönsün vechullahı müşahede eder. "**Lâ mevcude illa Hû**" idrakinde olan, her yerde Allah'ı müşahede eder.

KÂBE'ye teveccüh etmemizin sebebi, RAB-BİMİZ ARZU BUYURDUĞU içindir.

Namaza duran "**Namazın Benden Bana**" ve "**es Selâm**" ilhamlarını alıyorsa, o kimse dini nazariyatla değil fiiliyatla yaşıyor demektir.

TEVECCÜH MAKAMI OLARAK KÂBE

Rabbimiz Âdem'e; "**Ey âdem, Ben insanda konuşucuyum. Ama, her zamanda konuşucu olduğum insanın kim olduğunu halkın tamamının bil-**

mesi mümkün değil. O zaman, sen şuraya bir ev yap ki, o ev, benim açıldığım insan gönlü için bir remiz olsun. Ona yönelen, o insana teveccüh etmiş gibi olsun." buyurarak umumi teveccüh makamı olarak Kâbe'yi tespit etmiştir.

Sevgili peygamberimiz; "**Ashabım yıldızlar gibidir. Hangisine uyarsanız doğru yolu bulursunuz**" buyurmuşlardır. Ancak gökteki yıldızlar gibi olan ashaba uyulmakla bu menzilde yol bulunabilir. Maalesef insanların bir kısmı, Hz. İmam-ı Ali'ye ve on iki imama yaptıkları zalimce müdahaleler ile **TEVECCÜH** ve **İL-HAM** noktalarını kaybetmişlerdir.

Murat, Allah'ın açıldığı gönüldür; sohbet ve beyan lütfettiği gönüldür. Kâbe, haddizatında, her an için Allah yakınlığı bulmuş, ilâhi sohbeta dâhil olmuş gönlü remzedir. Bu husus dünyada **Kâbe**, İlâhî âlemde ise **Beytü'l-Ma'mûr** olarak arzu buyrulmuştur.

ALLAH'IMIZ İLK OLARAK ÂDEM İLE İNSANLARA FEYZ VERMİŞTİR.

Bütün varlıklarda cismaniyet galiptir, ruhaniyet insandadır. İnsan varlığının yeryüzünde yaratılışı cismanidir. Ancak, Rabbimiz insana **RUH** lütfederek onu bütün varlıklar üzerinde mümtaz kılmıştır.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Allah'ın, yarattığı insana kendi ruhundan lütfetmesi, diğer varlıkların eksik olduğunu göstermektedir. Melekler dahi, Allah'ı hamd ile zikrederken Âdem'e secde ile emrolunmuşlardır. Demek ki, insan varlığında bir hususiyet vardır.

İnsanı yaratan Rabbimiz, "**Ben Âdem'de konuşucuyum**" buyurarak, bütün varlıkları da Âdem'e tâbi kıldı. Allah'ın rahmetini ve selamını alan bir gönül sahibi aranmasındaki hususiyet budur. Allah tertibini, yaratılışın başlangıcında böyle yapmıştır.

BEYTÜ'L MA'MÛR'UN HUSUSİYETİ

Her varlık Allah'tan hasıl olduğuna göre, teveccüh nereye yapılacaktır?

Her varlık Allah'ın açıldığı gönlü bilmeyebilir. Allah'ın arzu ettiği ve tayin ettiği gönül noktası, herkes tarafından bilinmeyeceği için ilâhî âlemde zuhur eden her ismin, teveccüh noktası olarak da Beytü'l-Ma'mûr tespit buyrulmuştur.

Âdem'in yeryüzünde halife kılınmasına itiraz eden meleklerin özrünü, Rabbimiz Beytü'l-Ma'mûr'un tavaf edilmesi ile kabul etmiştir. Dikkat edilirse, Allah "**Ben-den özür dileyin**" buyurmadı, "**Beytü'l-Ma'mûr'u tavaf edin**" buyurdu.

Dünyada bulunan Kâbe, Beytü'l-Ma'mûr'a izafeten yapılmıştır. Dünyanın var olmasına sebep İnsan-ı Kâmil'dir. Dünyanın ortadan kalkmasına sebep de, Allah'ın görüldüğü o gönül noktasının bu dünyadan uful etmesidir. Bunun da işaretleri belirmeye başlamıştır. Rabbimiz manevi gönüllerde, "**Testac'ilûn (acele ediniz)**" beyanı indirmeye başlamıştır. Hatta "**Testac'ilûna acele ediniz**" beyanı dahi inmiştir.

Artık bunun tatbikatları da yaşanmaya başlanmıştır. Önce Peygamberimize hakaret içeren karikatürler yayınladılar. Şimdi de Kâbe'yi ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. Kâbe'nin etrafına saat kulesi ve gökdelenler inşa edilerek, Kâbe'ye olan hürmet ve saygı zedelenmiştir.

Kâbe'deki Hac farızası, Sevgili Efendimiz tarafından en ince noktasına kadar tarif edilmiştir. Kâbe, bizzat Rabbimiz tarafından tespit edilen ve bildirilen ölçüler ile yapılmıştır. Kâbe'de her şey bir ölçü ileler. Günümüzde Kâbe'nin etrafında, Rabbimizin arzusuna ve Peygamberimizin hadislerine dikkat edilmeyen mimari çalışmalar yapılması doğru olmasa gerekir. Bu da mukadder akibetin yakın olduğunu gösteren bir işarettir.

BUGÜN İNSANLARIN KABUL EDEMEDİĞİ DİN ALLAH'IN BİLDİRDİĞİ DİN MİDİR?

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Allah, her gelen yeni zamanda, çok daha ileri ilim ve bilgi lütfeder. Allah'ın bu ileri şanına ve arzusuna dik-katli olmak icap eder. Eğer böyle olmasaydı, Allah'ımız sadece tek bir peygamber gönderirdi.

Bugün, teknolojinin gelişmesine bağlı olarak, dün-yada söz sahibi olan devletlerin istedikleri, dinin ortadan kalkmasıdır. Allah'ın irsal eylemiş olduğu ilâhî imamı ka-bul etmedikleri gibi, insanların kendi icat ettikleri ideolo-jilere göre yönetilmesini istiyorlar. Din kurallarını istemi-yorlar. Çünkü Allah'ın dini, bugünkü “**maddecî**” devlet ve toplum anlayışına izin vermiyor. Bugün din diye tarif ettikleri, Peygamberimizden evvelki peygamberlerin, tahrif edilmiş ve asliyyetinden uzaklaştırılmış olan muharref bilgilerdir. Bu bilgilerin, bugüne ve bugünün insanına adapte olması ise mümkün değildir. Bugüne uyan, sadece Peygamberimizin beyanlarıdır. Çünkü Hz. Muhammed ahir zaman peygamberidir.

Allah'ımız, ilk günden itibaren peygamberler yolla-yarak, dünya insanların doğru yolu seçmelerini iste-miştir. Ama insanların, bu konuyu pek ciddiye almadık-ları görülmektedir.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Hız İsa geldiği zaman, Yahudiler kendi dinlerinin ortadan kalkacağını düşünerek ona muhalefet etmişlerdir. Hz. İsa'yı reddederek kendilerini koruyacaklarını düşündüler. İnsanlar, "*senin dinin benim dinim*" düşünce-sinden hareket ettiklerinden dolayı bir yanılığı içerisindedirler. Hâlbuki Allah'ımız İsrailoğullarına göndermiş olduğu peygamberler ile doğru bir imanın nasıl olması gerektiğini anlatmıştır. Hz. İsa zuhur edince, bu sefer "*acaba biz yanılığ mıydık*" diye kendilerini şüpheye düşürdüler. Oysaki dini insanlara yollayan Allah, insanların doğru bir iman taşıması için, Hz. İsa ile açılan hakikate uyulmasını arzu buyurmuştu. Onlar, peygamberleri gönderen Allah'ı esas almadıklarından peygamberlerin arasını ayırarak yanılığıya düşmüşlerdir.

Yahudiler ve Hristiyanlar, Allah'ın bu zamandaki din arzusunu kabul etmek istemiyor, Hz. Musa ve Hz. İsa zamanındaki dini yaşamak istiyorlar. Din adamları da, kendi saltanatlarını yürütmek için, dinde olmayan pek çok şeyi din adına icat ederek yürümeye çalışmışlardır.

Onlar, dini kendileri tanzim etmek ve kendi isteklerine göre yaşamak istiyorlar. Yaşam koşullarına göre din tarif ediyorlar. Hâlbuki bu düşünceleri bir kenara bırakıp, dinin verdiği terakkiye göre yaşasalar daha ileri giderlerdi.

En son, Hz. Peygamberimizin teşrifleri ile insanla-

ra, Allah'ın bildirdiği şekilde, doğru bir inancın nasıl olması gerektiği tarif edilmiştir.

Rabbimiz, kendi arzusuna uyan imanlı bir topluluğunun, yeryüzünde bulunmasını arzu buyurduğu için Hz. Muhammed'in rehberliğinde bir İslam toplumu meydana getirmiştir. İnsanlar, bu rahmeti görüp doğru bir imana kavuşmak yerine, Hz. Peygamber'e savaş açtılar. Onu ve O'na inanan topluluğu yok etmek istediler. Böyle yaparak kendi inançlarının doğruluğunu ispat mı ettiler? Yoksa doğru olan bir inancı red mi ettiler?

Peygamberimiz, Allah'a göre doğru bir imanın nasıl olması gerektiğini reddeden insanlara karşı mücadele etmiştir. Peygamberimizden sonra, doğru bir imanın nasıl olması gerektiği konusu velâyetten yürümüştür. Bundan sonra artık, Allah'ın nasip ettiği insanların bu yolda yürüdüğünü görüyoruz.

Peygamberleri kabul eden topluluklar, Allah'ın yeni ve ileri terakkilerini kabul ve tasdik eden insanlardır.

Bugünün velâyeti, geçmiş velâyet gönüllerini ve onların kendi zamanlarında açmış olduğu hakikati kabul ve tasdik eder, insanları Allah'ın açtığı yeni kemalat arzusuna davet eder.

Din, sahibi Allah olan bir medeniyettir. Allah'ın

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

geçmiş arzularını kabul edip bu zamandaki arzularını kabul etmeyenler gericedirler. Aynı yaklaşım mezhep taassubunda da vardır. O yüzden mezhep taassubu toplumları geri bırakmıştır.

Allah birdir ve her zamanın sahiplerinde tecelli eder. Herkes kendi nefsî arzusuna göre bir önder yani imam olsun istiyor. Fakat Allah, insanların arzusuna göre değil, kendi arzusuna göre peygamberler ve veliler göndermiştir.

ALLAH'IN DİN ARZUSU KIYAMETE KADAR DEVAM EDER

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Yahudiler de Hristiyanlar da, kendi peygamberlerinden sonra, Allah'ın insan varlığına hitap etmediğini düşünürler. Müslümanlardan çoğunluk ise "**Hz. Muhammed'den sonra her şey beşeridir. Hiç kimse kendisinde ilâhî bir yetki olduğunu iddia edemez**" diyerek, Allah'ın insan ile olan münasebetinin keşildiğini düşünürler. Ancak görüldü ki, her zamanda ilhamsız yürünmüyor. Bu sefer de, mezhep imamlarının kendi zamanlarındaki fetvalarını, yeni zamanlara taşıyarak, din konusunda yürünmeye çalışıldı. Ancak bugün geldiğimiz noktaya baktığımızda, milyarlarca müslümana rağmen, Allah'ın arzu ettiği bir iman noktasında olunmadığı görülmektedir.

İslam adına yapılan uydurmaların zamanla yaygınlık kazanması, bu hurafelerin meşru gibi görülmesine sebep olmaktadır. Ancak Kur'an'da; "**Eğer veryüzündekilerin çoğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyuyorlar ve onlar sadece yalan uyduruyorlar.**" buyrulmaktadır. (En'am 116)

SON PEYGAMBERİN HABER VERİLMESİ

Sevgili Efendimize gelinceye kadar irsal olunan peygamberler, kendilerinden sonra gelecek peygamberi haber vermişlerdir. Hatemen Nebiyyin olarak görünen Hz. Muhammed için de, ayrıca bütün peygamberlerden "**misak**" alınmıştır.

Allah, son peygamberi daha önceki peygamberler ile haber vermiştir ki bu, Allah'ın rahmetini gösterir. Çünkü eğer bu işaretler olmasa idi, insanlar onu aramazlardı. Böyle bir beklentinin insanlarda olması Allah'ın rahmetidir ki, insanların o peygamberi kabul etmesini kolaylaştırır. Zaten Peygamberimiz kendinden önceki peygamberlerin Allah ile olan yakınlığı hakkında bilgi vermiş, onları kardeşlerim diyerek tasdik etmiştir.

Peygamberimiz zuhur ettiğinde, "**Doğrusu benden sonra peygamber yoktur.**" buyurarak peygamberliğin hatmini yapmıştır. Ancak Peygamberimiz, muhaddesun gönüller ile ünsiyet edilmesini tavsiye buyurmuşlardır. Bu da her zaman için Allah'tan bir ilham noktası bulunduğunu ve bu gönül noktasının sadece dinî konuları değil, hayat neşesi sunmaya yetkili bir gönül olduğunu işaret etmektedir. Çünkü o gönlün dünyada bulunmaması, dünyanın geçerliliğini ortadan kaldırır. Peygamberimizin "**muhaddesun**" buyurarak tarif ettiği zümre, kalbinden ilham alarak Allah'ın o zaman için arzu ettiği idraki insanlara intikal ettiren gönüllerdir.

Sahih-i Buharî hadis kitabında muhaddesun, "**dillerine doğruların geldiği kişiler**" olarak tarif buyrulmuştur.

Sahih-i Buharî'de zikredilen bir hadis-i şerifte, Peygamberimiz daha önceki ümmetler arasında muhaddesundan gönüller olduğunu haber vererek kendi ümmetinden Hz.Ömer'i de muhaddesun olarak övmüştür.

Muhaddesun hakkında, On iki İmam'dan pek çok rivayetler nakledilmektedir. On iki İmam'dan her biri "**imamların muhaddesun gönüller olduklarını**" tekrar tekrar söylemişlerdir.

Yine peygamberimizin, "**Kur'an'ı şunlardan öğreniniz**" diye tavsiye buyurdıkları ashab-ı kiramın en ileri gelenlerinden olan Abdullah bin Mesud ile Übeyy bin Kaab'tan gelen rivayetlerde, "**muhaddesun**" kelimesinin "**resul ve nebi**" kelimeleri ile birlikte zikredildiğini görmekteyiz.

Muhaddesun, Allah'tan ilham ve beyan alan ilahi gönül sahipleridir. Zamanın sahipleri olan veliler muhaddesun zümresindedir.

VAHİY MESELESİ

Peygamberlere Cebrail meleği ile vahiy gelmesi, halkın böyle bir beklentide olması sebebiyledir. Esasında

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Cebraîl meleği denen, vahyi işaret eden ilâhî bir enerji olsa gerekir.

Ulemanın itikadı, “Allah var ve ondan ayrı bir Cebraîl meleği var ve de hepsinden uzakta bir peygamber var: Allah, Cebraîl meleği ile peygambere mesaj gönderiyor” şeklindedir. Hâlbuki, Allah'ın peygamberine mesaj göndermesi esasında velâyettir ki, kendinden kendine olan bir hususiyeti işaret eder.

ALLAH DİNİ HZ. MUHAMMED İLE KEMÂL BULMUŞTUR.

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Sevgili Efendimize gelinceye kadar pek çok peygamber gönderilmiştir. Peygamberlerin hepsi, bir bütün olan Allah'ın DİN arzusunun, kendileri ile açılacak olan kısımlarını insanlara intikal ettirmişlerdir.

Allah'ımız, her zamana göre arzu buyurduğu ilmi, insanlara intikal ettirmek için Zamanın Sahibi makamında peygamberler göndermiştir.

Buradaki ince nokta şudur: **Rabbimiz zamanın şartlarına göre peygamber göndermiyor, göndermiş olduğu peygamber ile o zamanı şekillendiriyor.** Zamanın Sahibi olarak görünen gönül, Allah'ın o zamanı şekillendirmesindeki vacip varlıktır ki, kendisidir. Yani esasında "**Zamanın Sahibi**" Allah'tır.

Sevgili Efendimize gelinceye kadar Allah'ımız, "**zamanı şekillendirmesi**" için gönüller tayin etti ve onlar "**peygamberler**" olarak göründüler ve Allah'tan aldıkları ilhamları yaydılar. Ancak Sevgili Efendimizin zuhuru büyük bir değişim oldu. Çünkü Sevgili Efendimiz "**Ben-den sonra peygamber yoktur. Benim bildirdiğim şekilde Allah'a inanıyorsanız bu inanç üzerine Allah'a gideceksiniz.**" buyurdu.

İnsanın yaratılışındaki "Ruhî Varlık" asıl olandır. Ve insan, "kendisine lütfedilen ruhun ulaştığı kemâlat ölçüsünde" ilâhî âlemde kendisine yer bulacaktır. İnsan ruhunun dünya üzerinde 'beden' alarak görünmesi, "bir nebze rızıklanmak ve terakki ederek ilâhî âlemlere hazırlanmak" içindir.

Allah'ın bütün peygamberleri ile indirdiği ilâhî ilmi tasdik eden ve en son Hz. Muhammed ile bildirilen imanı kabul edenler, ilâhî âleme gittiğinde "**TAM**" olurlar.

Bu tamamîyet o zamanki idrake varmak demektir. O yüzden geçmiş bütün peygamberlerden Hz. Muhammed için **MİSAK** alınmıştır. Hz. Muhammed'e misak verenler, Hz. Muhammed'in makamından kabul görürler.

Sevgili Efendimizden kıyamete kadar görünecek olan Velâyet-i Kirâm da, en son Hatmul Velâyet'i kabul ve tasdik ederek O'na tâbi olduğunu söylerler. Bu tasdik, Allah'ın bu zamandaki tatbikatını kabul etmek ve bu zamandaki idrakten nasip almaktır. Hatmül Velâyet'i kabul edenler, Rabbimizin başlangıçtan kıyamete kadar olan "**velâyet**" arzusunu tasdik etmiş olurlar. Böylelikle, en son zamana kadar ki Allah'ın terakkisinin idraki içinde olurlar.

Maide sûresi 3. âyetinde;

"Sizler için dininizi ikmal ettim ve üzerinize nimetimi tamam ettim. Ve sizler için din olarak İslâm'a razı oldum." buyrulmaktadır.

Âyette "**sizler için din olarak İslâm'a razı oldum**" buyrulmaktadır. Hz. Muhammed razı olduysa Allah razı olmuş manasına gelir.

Kemâl bulan nedir?

Allah dinidir. Bütün peygamberler Allah'ın bir olan dinini beyan etmişlerdir. Bu, Allah dinidir ve Allah dini, bütün peygamberleri "**kardeşim**" olarak değerlendiren ve peygamberliğin hatemi olan Sevgili Efendimiz tarafından kemâle erdirilmiştir.

Allah'a iman anlayışında Musevi, Hristiyan, Müslüman ayrımı olmaması icap eder. Çünkü bütün kulların Rabbi Allah'tır. "**İSLAM**" bir bütünü işaret eden bir isimdir. Bugünkü durumda, artık bir olan Allah'a ortaklar icat etmek mümkün değildir.

Allah'ın, insan varlığının başlangıcından itibaren insanların yetişmesi için göndermiş olduğu peygamberler **ALLAH DİNİ**'ni anlatmıştır. İşte bu Allah dini Hz. Muhammed ile kemal bulmuştur.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Din birliği yapalım diyenler, başka dinler var ve bu dinler arasında birlik yapalım demek istiyorlar. Hâlbuki **DİN** birdir ve o da Allah Dini'dir.

Geçmiş peygamberler zamanlarında, Allah ve kul anlayışı bakımından belirli bir anlayış vardı. Bir mabud var, bir de ona ibadet eden kul var anlayışı geçerli olmuştur.

Sevgili Peygamberimiz ile beraber artık bu anlayışın daha ileriye terakki ettiğini görmekteyiz.

Mabud olarak Allah vardır, ama kuldan ayrı bir mabud anlayışı yerine, artık kulları ile beraber olan Allah idrak ve anlayışı hâkim olmaktadır.

Nitekim Kur'an'ı Kerim' de buyrulur; "**eynema kuntum ve huve meakum**" yani "**siz nerede olursanız olunuz Hüve sizinle beraberdir**" (Hadid 57/4) Bu durumda hiçbir kul, ilahi kudretten ayrı olduğunu iddia edemez.

Bir kul için yaşama, görme, duyma, düşünme... gibi bütün feyizlerin Allah'tan kuluna lütuflar olduğunu bilmek zaruridir. Beşeri feyizler, her ne kadar insanda görünüyorsa da asaleten tekmil feyizler Allah'a aittir.

PEYGAMBERLERDEN HZ. MUHAMMED'E MİSAK ALINMASINDAKİ HUSUSİYET

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Al-i İmran 81. âyetinde;

"Ve hani Allah nebîlerin "Sizlere kitabdan ve hikmetten bahsettim. Sonra sizlere yanınızda bulunanı tasdik eden bir resul geldiğinde ona muhakkak iman edecek ve ona yardım edeceksiniz, diye misakını almıştı. Bunu ikrar ettiniz mi? Ve böylece üzerinize isrimi aldınız mı?" "İkrar ettik," dediler. "Artık şahit olun, dedi. Ben de sizinle beraber şahit olanlardayım." buyrulmaktadır.

Hiz. Muhammed, Allah'ımızın peygamberlik arzusunun dönüm noktasıdır. Çünkü O'na (Hüve'ye) misak alınmaktadır ki bu, Allah'ımızın kabul ettiği misaktır.

Geçmiş peygamberlerden Hiz. Muhammed'e misak alınması, o peygamberlerin nübüvvet vazifelerinin ikmal olunmasıdır. Allah'ın nübüvvet arzusunun "**hatem**"i ve kemal mertebesi olan Hiz. Muhammed'i kabul ve ikrar etmek, "**makam-ı peygamberliğin**" kabul ve tasdik edilmesidir. Böylelikle bu misakı yapan peygamberlerin peygamberliği de tasdik olmuş olur.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Peygamberler Hüve'nin görüldüğü gönül noktasına misak vermektedir. Bütün peygamberlerden misak istendiğine göre, Hz. Muhammed'in zuhuru ile büyük bir tebeddülât olacağı görülmektedir. Hüve, irsal eylemiş olduğu bütün peygamberlerin, Hz. Muhammed makamından nur almasını arzu etmektedir. Tekmil peygamberlere Hz. Muhammed'in haber verilmesi ve misak alınması onları ileri bir idrak ve makama yükseltmiştir.

Allah'ımızın yeni arzusunu kabul edenler, geçmiş zamanlardaki arzularını da kabul etmiş olurlar. Sevgili Efendimiz Kur'an-ı Kerîm'de geçmiş peygamberlerin isimlerini de zikretmiştir. Allah'ın en son ve en yeni arzusunu kabul ve tasdik edenler bir bütünü ikrar etmiş ve tasdik etmiş olurlar. Bu, Allah'ın programının tamamını kabul etmek demektir.

“PİRİYET” VE “GAVSİYET”

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Tarikatlar, din ve maneviyatın anlaşılmasında ilahi mektepler olarak teşkilatlanmıştır. Tarikat anlayışı, Hz Abdülkadir Geylani ile bilinmiştir. Hazreti Pir Abdülkadir Geylani ile kurumsal hale gelmiş olan tarikatlar ve dergâhlar, dinin ve maneviyatın en ileri ve en doğru şekilde öğretildiği ilâhi mektepler olmuştur.

Maneviyatta tarikat kuran büyük manevi önderlere “**pîr**” denir. Hz.Pîr Abdülkadir Geylani'nin Kadiri tarikati ile birlikte, diğer tarikatlar da zuhur etmişler ve Hakk'a götüren ilahi mektepler olarak bugüne kadar irşad vazifesini yerine getirmişlerdir.

Tarikatlerin muhtelif olmalarının sebebi, insan meşreplerinin çeşitli olmasından dolayıdır. İnsan varlığı, Allah'ın görünmesi hakikatiyle kabul edilirse, Allah'ın sonsuzluğunu işaret etmesi sebebiyle, insan meşreplerinin sonsuz olmasının manası yerini bulur. O halde, farklı tarikatlerin birbirlerini kabul etmesi, Allah'ın sonsuzluğunu kabul etmesi anlamını taşımalıdır.

Hız. Abdülkadir Geylâni, piriyet makamı ile görünmüştür ki, “**piriyet makamı**” maneviyat makamlarının en yükseğini ifade eder. Onun için Sevgili Pey-

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

gamberimiz, “**İman Süreyya (Ülker) yıldızında bile olsaydı bunlardan (Selman'ın kavminden) birtakım kişiler onu mutlaka elde ederlerdi.**” (Tirmizi, Menakıb) buyurarak Hz. Pirimiz Abdülkadir Geylânî'yi işaret etmiştir.

Bu, Allah'ın ilmini insanlara intikal ettireceğini işaret eden bir hususiyettir.

Dikkat edilirse, Peygamberimiz "**DİN**" değil "**İMAN**" buyuruyor. Çünkü, DİN kendisi ile hatim olmuştur. Peygamberimizin, özellikle **imana** vurgu yaptığına dikkat etmek lazımdır.

Allah'ın, Zamanın Sahibi'ne lütfettiği hususiyet çok önemlidir. Bütün âlemlere enerji o noktadan yayılır. Allah, sonsuz âlemleri yaratmıştır ancak bir an âlemlere enerji vermese, âlemler varlığını sürdüremez. Allah, hem manevi hem de maddi olarak enerji vermektedir.

Allah, insana kendi ruhundan lütfettiği için insandaki enerji, diğer varlıklara verdiği enerjinin çok üzerindedir. İnsana, insan yetiştirme enerjisi vermiştir. İnsanı böyle değerlendirmek lazımdır.

Bütün varlıklara ruhani ve cismani feyz ve enerji Allah'ın "**Gausiyyet**" isminden de lütfedilmektedir.

Zamanın hükmü, Hz.Peygamberden zuhur etmiştir ki bu, Gavsıyyettir. Gavsıyet, manevi ve maddi enerji veren isimdir ki, o gönül vasıtasıyla tatbikat eyler.

Hz. Pirimiz, aynı zamanda "**Piriyet**"in başlangıcıdır. Piriyet'in son noktası da Hz. Süreyya'dır. "**Hatem'ül Pir**" hususiyeti Hz. Süreyya'da açılmıştır. Mehdiyet Sırrı'nın, Hz. Süreyya'dan hemen sonra Hz. Mehmed Ali Bey'de açılmasında da namütenahi hususiyetler vardır. Mehdiyet Sırrı, bütün dünya insanlarına "**iman**" teklifi yapmıştır.

Şimdi, bu manevi yolun yani velâyetin hitamı vardır. Bu hususiyet de Hatmül Velâyet'in vazifesidir. Hatmül Velâyet ile **HÜVE** hususiyetinin açılması bu âlemler için **HATEM** noktasıdır. Çünkü Hüve en yüksek idrak noktasıdır. Akıbet Allah'a ait bir konudur.

Allah'ımız, dünyaya göndermiş olduğu kullarını hiçbir zaman yalnız bırakmamış, onlara hidayet rehberi olan bir gönül arzu buyurmuştur. Her zamanda, Allah'ın vazifeli gönülleri vardır. Allah o gönüller ile arzularını tecelli ettirir.

Kıyamet suresi 36. âyetinde;

"İnsan kendi haline mi bırakılacağını sanır?" buyrulmaktadır.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

İnsana düşen vazife, Allah'ın vazifeli kıldığı gönlü aramak ve ondan ilim tahsil etmek olmalıdır.

Hz. Pirimiz Abdülkadir Geylânî ile bu tatbikat resmîyet kazanmıştır. Hz.Pirimiz Sevgili Peygamberimizin nizamını ortaya koymuştur. Bu bakımdan kendisine '**Muhyiddin**' yani "**dini ihya eden**" ismi verilmiştir.

Hz. Abdülkadir Geylani, Kadiri tarikatının kurucusu ve büyük veli olarak bilinmiştir. Hakkında yapılan övgüler ve değerlendirmeler elbette güzeldir ancak onun makam ve hususiyetlerini ifade etmekten aciz olduğumuza da belirtmek isteriz. Hz.Abdülkadir Geylani hakkında, kendi lisanından nakledilmiş olan şu beyana dikkat çekmek isteriz:

"Her velî bir nebînin kademi üzerinedir; ben de ceddîm Hz. Muhammed'in kademi üzerineyim. O kademini nereye basmışsa, ben de oraya bas-tım, nereden kaldırmışsa, ben de oradan kaldırdım"

Bu ilahi beyan, Hz Pir'in makam ve derecesi hakkında bir tarif yapılamayacağını göstermektedir. Çünkü onun makamı Cenâb-ı Muhammed'e muzaf olmaktadır ki, namütenahidir.

PİRİYETİN HATMI

Allah'ın kıyamet programı Hz. Süreyya lisanından zuhur eden "**İnkılab-ı Kebir**" tarifi ile başlamıştır. Şöyle ki, Hz. Süreyya ile beyan edilen "**Hatemul Pir**" hususiyeti Hz. Mehmed Ali Özkardeş ile beyan edilen "**sırr-ı Mehdi**" hususiyeti ve Hz. Ell Hacc Hüseyin Vedad ile beyan edilen "**Hatmül Velâyet**" hususiyeti ile Allah'ın bu programı tamamlanmakta olup İnkılab-ı Kebir'e varan manevi bir süreci işaret etmektedir.

Hatem kelimesi ile başlayan ilahi hususiyetler, Allahın velâyet arzusunun, dünya hayatındaki programının tamamlanmakta olduğunu göstermektedir. Ancak velâyet sonsuzdur ve ilahi âlemde de devam edecektir.

Piriyet makamı, Hz.Süreyya ile hatme ermiş yani tamamlanmıştır. "**Hatemül Pirem**" buyuran Hz.Süreyya yalnızca Kadiri tarikatı için değil bütün tarikatlar için de piriyet makamının hatmini işaret eder.

ALLAH'IMIZIN "MEHDİ" ARZUSU

İnsanlar kendi düşündükleri gibi bir Mehdi bekliyorlar. Allah'ın vazifeli gönlü, Mehdilik hususiyetini anlattığı zaman da reddediyorlar. Hz.Mehmed Ali Bey, Mehdilik hususiyetini anlatmıştır, "**Ben Mehdiyim**" buyurmamıştır. Mehdiliğin kemalatını izah etmiştir. Hatta daha açık olarak anlaşılması için bir hatıramı nakletmek isterim. Mürşidimiz Mehmed Ali Beyefendi ile soğuk bir kış günü İstanbul'da Beyazıt meydanından geçiyorduk. Her zamanki gibi meydan kalabalıktı. Mürşidimiz; "**Evladım şimdi şu kalabalığa ben Mehdiyim desem, beybaba sen biraz yaşlanmışsın seni tedavi edelim derler. Ben Mehdiyim demek uygun bir söz olmaz. İnsanlar hayal ettikleri bir Mehdi beklerler.**" buyurmuştur.

Her zamanda Allah'ın vazifeli gönülleri vardır. Allah o gönüller ile arzularını tecelli ettirir. Mehdi, Allah'ın insanlara hidayet teklifidir. Hâlbuki insanlar Mehdi'yi sıfat mertebesinde yani bir kişi gelecek, bunları yapacak diye düşünmüşlerdir.

Mehdilik sırrı, zaten her peygamber ve velide mevcuttur. Mehdilik sırrı, dini yayan ve hidâyete yönelten anlamındadır. Maalesef insanlar, İsa ve Mehdi kelimelelerine dünyevî olarak yaklaşmaktadırlar. Bugün dahi Mehdi babam yahut İsa dedem diyebilenler vardır. Bu türlü

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

yaklaşımlar, akrabalık teessüs ederek maneviyatta yürümeye çalışmak düşüncesinden kaynaklanmaktadır. Nitekim, pek çok tarikat ehli de, soylarını Peygambere yahut bir Pîr'e dayandırmak isterler.

Mehdi'nin mânâsı, insanların arzusunu değil Allah'ın arzusunu insanlara intikal ettirmektir. Mehdi kelimesinde doğru bir dine davet konusu vardır. Bunu da, her zaman diliminde, Allah'ın hidayetinin zuhur ettiği bir gönül olarak bilmek lazımdır. Allah'ın programı icabı, hidayet gönülleri, önce peygamberler olarak görünmüşler ve son peygamber Hz.Muhammed'den (s.a.v) sonra da veliler olarak devam etmişlerdir. Velayet, Mehdilik sırrı ile insanları Allah'a davet etmektedir.

İnsanlar, Mehdi isminde bir şahıs beklemektedirler. "**Allah dininde toplanmanın anlayış kemalatinin**", son zamanda zuhur edecek bir gönülde zuhur etmesi, Mehdilik anlayışının o gönülde kemal bulacağına işarettir.

İnsanlar Mehdi'yi, dünyayı kılıçla fethedecek bir fatih olarak düşünmüşlerdir. Hâlbuki Mehdi'nin fethi ilim ve iman iledir. Mehdilik, doğru bir dine gelmesi için beyan edilen kuralların ve Allah'ın nizamının değiştirilmesi mümkün olmayacak şekilde ifade edilmesi mânâsını taşır.

Peygamberimizin zuhurundan sonra, dünyada İs-

lam'dan başka gerçek bir din kalmayacağı aşikârdır. Buna rağmen, kıyamete yaklaşınca kadar, çeşitli inançlar uydurulmuştur. Bugün maalesef ki, İslam içinde de gerçek olarak Allah'ın arzu ve nizamını ifade etmeyen uydurmalar olduğu bilinmektedir. Dinde reform kelimesi, bu uydurma fikir ve tatbikatların, Allah'ın dininden temizlenmesi şeklinde anlaşılmalıdır. Ancak reform kelimesini, dini başka bir şekle değiştirmek gibi düşünceler de vardır. İslam'ın böyle fikirlere ihtiyacı yoktur.

Mehdi sırrı ile bütün dünya insanlarına, doğru bir dine gelmeleri için teklif yapılmıştır. Allah dininin doğru bir şekilde anlatılması vazifesini deruhte eden gönül, Mehdi sırrının kemalatını temsil etmektedir. Allah dininin doğru bir şekilde anlatılmasının kemalatı da, HÜVE sırrının hakikatinin anlaşılması ile devam etmiştir. O halde Mehdilik, doğru dinin insanlara teklif edilmesi ve HÜVE hakikatinin anlaşılması demektir. Doğru dinin idrakinde olan, Hüve hakikatine de vakıf olur. Bu, “**Zalike Hüvel fevzul Azim/ İşte Hüve azim bir kurtuluşur**” sırrıdır.

Hakikat böyle iken, zamanımıza kadar Mehdi olduğunu iddia eden pek çok kimseler olmuştur. Tüm dünyaya hidayet teklifi yapıldığı zamanlarda, Hindistan'dan gelen bir mektupta, 28. Mehdi imzasını gördük. Bu durum, insanların bu konuda ne kadar gayri ciddi bir anlayış içinde olduklarını göstermektedir. Mehdilik sır-

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

rı, Allah'ın bir hususiyetini işaret eder. Saltanat değildir; miras değildir; bir kimseden diğer kimselere devrolmaz.

Maneviyatta “**emanet**” konusundan bahsediliyor. Bütün varlıklar Hakka ait olduğuna göre ve O'ndan başka bir mevcut olmadığına göre emanet nasıl değerlendirilmelidir? Emanet denildiği zaman bir varlığın başka bir varlığa bir şey vermesi söz konusudur. Ancak ne alan ne de veren olmadığına göre "**Bir**" olan varlık kendinden kendine bunu tatbikata koymaktadır. Böylece kendisindeki hususiyeti açmış oluyor. Allah'ın kendisinden kendisine olan bu hususiyeti yaratılmış olan varlıkların kendilerine hamletmeleri doğru değildir. Yaratılmış olan varlıklar baki değildir, baki olan yalnızca O'dur.

Velayet Allah'a aittir, kişiden kişiye verilecek maddi bir husus değildir. Emanet, Allah'ın vazifelendirmiş olduğu gönül noktasına lütfettiği feyz-i ilâhîdir. Vazifeli kişi, Allah'ın arzu buyurduğu gönüllere feyzi dağıtmakla vazifelidir.

HER VELİDE MEHDİ SIRRI VARDIR

"**Mehdilik, insan kalplerinde hidayet-i umumiyenin zuhurudur**" şeklinde pek güzel bir ifade buyrulmuştur.

Bugün dünyada, İslam'dan başka Hakk din yoktur.

Ancak, iman edenler ve iman etmeyenler vardır. Aslında din; İlähi Yaratıcı'yı nasıl tanıyıp idrak edeceğiz ve O'na kulluğumuzu nasıl eda edeceğiz? Bunları araştırıp öğrenmek ve tatbik etmektir. Doğru din idraki budur.

Mehdi sırrı, Allah'ın insanlara hidayet teklifinin bir gönülden yapılmasıdır. O halde, her Zamanın Sahibi'nde Mehdi sırrı vardır. Zamanın Sahibi lisanından Allah'ın "**Beni böyle bilin tanıyın**" teklifi Mehdi sırrıdır. Bu, büyük bir lütuftur.

Mehdi sırrının bir başka tarifi: Allah'ın kuluna tenezzül etmesidir. Dileseydi yapmazdı. O zaman kullar hidayet bulamazdı. O halde, Mehdi sırrı Allah'ın rahmetidir. Düşünelim ki, âlemlerin Rabbi sonsuz kudret olarak tenezzül ediyor ve nokta varlık mesabesinde insana kendini açıyor. Ne büyük bir lütuf! Bu kelimeler Mehdi lisanından akıp gelmektedir. Bütün bunlar insanların farkında olması ve şükretmesi içindir.

"MEHDI" TATBİKATI SADECE DÜNYA İLE SINIRLI DEĞİLDİR.

Mürşidimiz Mehmed Ali Bey Hazretleri şöyle buyurmuşlardır: "**Bugün dünyada Allah'ı konuşuyoruz, yarın cennette de sonsuz seneler konuşacağız sonra birbirimize soracağız: Allah hakkında ne biliyoruz? Hiç!**"

Allah'ı konuşmak velâyeti işaret etmektedir.

Terakki konusu sadece dünya ile sınırlı bir konu değildir. Allah'ımızın "**el Hâdi**" isminin tecellisi ilâhî âlemde de devam edecektir. Bu durum, Rabbimizin sonsuz rahmet sahibi olduğunu ve Allah'ı bilmenin de sonsuz olduğunu işaret etmektedir. Dünyada tahsil edilen ilim, ilâhî âlem ile kıyaslandığında bir nebze olarak tarif edilebilir.

MEHDİ HUSUSİYETİ VELÂYETTE BİR MERHALEDİR.

Allah'ımızın, velâyet programındaki piriyet hususiyetinin hatmi olan Hz. Süreyya'dan yetişen "**Sırr-ı Mehdi**" noktasının, bütün dünya insanlarına hidayet teklifinden sonra, insanların bu iman teklifine karşı alacağı tavır önemlidir.

Hakikatte Allah'ın Hatmül Velâyet tecellisi olan gönül, Sırr-ı Mehdi'nin iman teklifinden sonra insanların imanı konusundaki Allah hükmünün zuhur noktasıdır. Elbette Sırrı Mehdi'nin yaptığı iman teklifinin bir neticesi de olacaktır.

HATMÜL VELÂYET KEMALATINDA MEHDİ İDRAKİ

Mehdi sırrı ile Allah Dini olan İslam'ın nasıl anlaşılması gerektiği konusu açılmıştır. Bugünkü kemalatta ise ilâhî âlemde insan varlığına başka bir vücut veri-

leceği için, o vücuda göre Allah'ı nasıl anlayıp bilmemiz gerektiği konusu Hatmül Velâyet ile açılmaktadır.

Mehdi, hep dünyaya göre anlatılmaktadır. İlâhî âlem hakkında hep dünya hayatı esas alınarak değerlendirilmeler yapılmaktadır. Ancak İlâhî âlemde, bu dünyadaki şartlar söz konusu değildir. İnsan bu dünyadaki vücudu ile ilâhî âleme gitmeyecektir.

İlâhî âlemde dünya şartları yoktur. Kuran'da tarif edilen cennet ve cehennem yaşantısı düşünüldüğünde, dünya anlayışlarının çok üzerinde bir yaşam olduğu anlaşılmaktadır. Sadece yaşam mı? Elbette insan varlığının duyguları, düşünceleri, hisleri, idrak ve anlayışları çok daha farklı olacaktır. Çünkü **“iman”** ve **“ilim”** insanın duygu ve düşüncelerini değiştirir.

MEHDİNİN GÖNDERİLMESİNDEKİ HUSUSİYET RUHUN TERAKKİSİ İÇİNDİR

Genel olarak müslümanların Mehdi beklentisi, elinde kılıç dünyayı dolaşan cengâver bir kişi olarak resmedilmektedir.

İnsanlar savaş yapacak Mehdi beklemektedirler. Ama hidayet vermek için savaş yapmak bir zulüm olurdu. Mehdi âlemlere rahmet sırrındandır. Mehdi'yi, ilim ve irfan yolunda insanları Hakk'ın selametine davet olarak görmek icap eder. Mehdi'nin vazifesi savaş yapmak

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

değildir. Çünkü savaş cismaniyeti işaret eder. İman madede değil, ruhtadır. Mehdi'nin vazifesi, Allah'ın lütfettiği hakikati açarak insanlara Allah'ın makbulünde olan imanı teklif etmesidir. İlâhî âlemde iman ve irfan lazımdır.

Mehdi, ruhî terakkiyi ön planda tutar. Çünkü insanlar göçtüğünde cismaniyeti bırakarak ruha dönüşeceklerdir. Tekâmül etmiş bir ruh, ilâhî âlemde kendisine bir makam bulur. Mehdinin gönderilmesindeki hususiyet, ruhun terakkisi içindir. Yoksa, Allah'ın kullarını kılıçla öldürmek değildir.

Mehdi ismi, Allah'ımızın "**el-Hâdî**" ism-i celîlinin tecellisidir. "**el-Hâdî**" ismi insanlara hidayet veren mânâsınadır. Hidayet demek, yolunu şaşırımlara doğru yolu gösteren ve onları yanlıştan kurtaran, yani irşad eden demektir. Mehdi, insanlardaki manevi terakkiyi daha ileri götürmek ister.

Mehdi, insanların ilâhî âleme hazırlanması ile ilgilidir. Asıl olan ruhî terakkidir; çünkü insanların gideceği ilâhî âlemde insana lazım olacak olan ruhî terakkidir. İnsanlar ilâhî âlemdeki makamına göre vücut alır. Allah'ın öyle sonsuz âlemleri var ki: Onun için ilâhî âlemdeki vücut şekli için de bir kayıt konulamaz.

Mehdi sırrından görünen Mehmed Ali Bey Hazretleri, Allah'ımızın "**rahmeten lil âlemin**" sırr-ı hususiye-

si icabı olarak dünya insanlarına, Allah'ın bir olan dini-
ne gelmeleri için teklif yapmış, böylelikle insanların sela-
mete çıkacağını işaret buyurmuşlardır.

Teklif yapılan makamlar, bu teklifi gizlemiş ve ört-
müşlerdir. Kur'an'da; "**Allah tarafından kendisine
ulaşan bir gerçeği gizleyen kimseden daha zalim
kimdir? Allah, yaptıklarınızdan habersiz değil-
dir.**" (Bakara 140) buyrulduğu halde böyle yapmışlardır.

Devlet başkanlarına, üniversitelere ve dini merkez-
lere gönderilen bu mektupların üzeri kapatılmış ve dik-
kate alınmamıştır.

Hz. Mehmed Ali Bey'in Hakk'a yürümesi yani
Mehdi sırrı noktasının bu dünyadan çekilmesi demek, kı-
yametin hazırlığı demektir. Hatmül Velâyet'in vazifelerin-
den birisi de bunu haber vermektir.

Şuara sûresi 208. âyetinde,

**"Biz, hiçbir memleketi uyarıcıları olma-
dıkça helâk etmedik"** buyrulmaktadır.

Bugün bu durumu, bütün bir dünya olarak düşün-
mek icap eder.

Bütün bu âlemler, Allah'ımızın velâyetinin bilin-

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

mesi içindir. Eğer Allah'ımızın velâyeti bilinmezse, bütün bu yaratılanların ne hükmü olabilir.

Allah'ımız, son olarak Hatmül Velâyet sırrından son ikazlarını yapmakta ve bütün varlıkların yaratılmadaki muradının **velâyet** olduğunu bildirmektedir.

Allah'ımız, velâyeti için bu âlemleri yaratmıştır. Bu âlemler, Allah'taki velâyete nazire olarak halkolmuştur. Hatmül Velâyet sırr-ı hususiyesi, “**Lillahil Vahidil Kahhar**”ın başlangıcıdır. Böylelikle ruhlar “**Lillahil Vahidil Kahhar**”a hazırlanmaktadır.

VELÂYET GİDERSE DÜNYANIN YARATILIŞ MÂNÂSİ ORTADAN KALKAR.

Allah'ımızın; “**Ben arzda bir halife kılacağım**” (Bakara 30) arzusu velâyettir. Arzda halife kılınan ilk “**varlık**” Âdem olduğuna göre ilk veli Âdem'dir. O halde yaratılış velâyet ile başlamıştır. İnsanlar velâyeti sadece nasihat eden ve söz söyleyen bir kişi olarak görüyor. Hâlbuki velâyet dünyanın hareket etmesindeki ruhani cereyanı idare ediyor. Velâyet, Allah'ın kendisidir. Allah'tan ayrı bir velâyet düşünülüyorsa bu düşünce doğru bir düşünce olmaktan uzaktır.

HATMÜL VELAYET KİŞİ MİDİR? YOKSA ALLAH'IN ARZUSUNUN TECELLİSİ MİDİR?

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Hüve, kendisindeki hususiyetleri temaşa etmek için insanı arzu buyurmuştur. Bu arzu ettiği insan '**veli**', Allah'ımızın bu arzusunun ismi '**velâyet**'tir.

Allah'ın, “**velâyet arzusunun**” zamandan ve mekândan beri olarak tahakkuk ettiğini müşahede etmesi, yani kendinden kendine olarak bu tatbikatını hatme erdirmesi Hatmül Velâyet'tir.

Hatmül Velâyet kişi değildir, Allah'ın velâyet arzusunun bilinmesidir. Hatmül Velâyet hep son gelecek olan veli olarak değerlendirilmiştir. Ancak "**son veli**" denildiği zaman bir "**kişi**"ye bağlanmış olur, bu konu Allah'ın velâyet arzusunun bir insanda tecelli etmesi olarak değerlendirilmelidir. Bu hatim konusundaki zuhuratın da Allah'ın velâyet arzusunda yakınlık bulmuş olan bütün gönüllerin ifadesi olarak, yani Allah'ın teşkilat ismi olarak Hatmül Velâyet'i değerlendirmek icap eder.

Bugüne kadar evliya anlatıldı. Hüve'den görünen gönüller evliyadır. Şimdi, evliyanın Hüve'den görünen bir güzellik olduğunun idrakinin tamamıyetine varılması durumuna gelinmiştir.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Sevgili Efendimiz ile bu konu , '**Hüve hususiyeti**' ifade edilerek anlatılmıştır. Efendimizden sonra zuhur edecek velâyetin bu konuyu işleyeceği muhakkaktır. Nasıl ki, '**Nübüvvet**' peygamberimiz ile hatmolundu ise '**Velâyet**' de onun isrinden yürüyen evliyası ile hatmolunacaktır.

Peygamberimizden evvel gelen peygamberlerin hepsi, Allah'ın bir peygamberi olduklarını söylemişlerdir. Ancak '**son peygamber**' olduklarını söylememişlerdir. Nübüvvetin hatmi Peygamberimiz ile olmuştur.

Kıyametin yaklaştığı bu son zamanlarda da Hüve'nin açılması ile beraber, Allah'ın Hatmül Velâyet arzusunun '**hatm**' olunduğu yani bilindiği ve idrak edildiği görülmektedir.

Hatmül Velâyet ile velâyetin tamamlanması söz konusu olduğu için velâyetin yeni hususiyetler getirmemesi durumunda, hayatın yozlaşmasının artması ve kıyametin de beklenmesi gerekir. Çünkü yaşam yenilikler ile yürür, velâyet yeni ilhamlar getirmez ise yaşam da duraksar. Kur'an'da hiç bir nokta gizli kalmayacaktır, çünkü Hatmül Velâyet bu hususiyetleri açacaktır.

Geçmiş velayet kitaplarında geleceği haber verilen zata, '**Hâtemül Evliya**' denmiştir. Ancak bu konu, Allah'ın velâyet arzusunun hatme erdirmesinin bir neti-

cesi olarak tatbik olmaktadır. Bu konunun tümünü düşündüğümüz zaman, Hüve'deki velâyet arzusunu düşünmek lazımdır. Ve onun da ismi '**Hatmül Velâyet**'tir.

Hatmül Velâyet'in görüldüğü nokta Hâtemül Evliyadır. Hüve, zâtını o gönül noktasından açtığı zaman, o gönül noktası Hâtemül Evliya olur.

Bugüne kadar gelen velâyet gönülleri Hatmül Velâyet sırrından görünmüşlerdir. Hatmül Velâyet, Allah'ın velâyet arzusunun tamamıdır.

Bir misal olarak; bütün âlemler Deryayı Nuru Muhammed'den hâsıl olmuştur. Mekke'de zuhur eden Hz. Muhammed (s.a.v) ise Deryayı Nuru Muhammed'in görünmesidir yani temsil noktasıdır.

Hatmül Velâyet, bütün âlemlerdeki mümessil noktalarının da tâbi olduğu Allah'ın tatbikat ismidir.

Kıyamette velâyetin son bulması demek, Allah'ın dünyadaki velâyet arzusunun hitam bulması manasına dır. Velâyet, Allah ile kul arasındaki hususiyet olarak, Allah'ın yaratmış olduğu varlıktaki arzularını temaşa etmesi ve yaratılmış olan varlığın da Hakk'ı ikrar etmesidir. Ancak velâyet sadece bu dünyada değil ahirette de devamdadır.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Allah'ımız, dünyadaki velâyeti hatme erdirecek olan gönlü tanımamız için de, o gönlün Hüve'yi yani Allah'ın zâtîyet-i ilâhîyesi ile ilgili ilim ve bilgi lütfetmesini arzu buyurmuştur. Hatmül Velâyet'in hususiyeti Hüve'nin açılmasıdır.

Hüve nedir? Hüve velâyetin özüdür. İşte velâyetin özü olan Hüve'yi açıp anlatan gönül noktası Hatmül Velâyet sırrından bir hususiyeti açmış olur.

Allah'ımız bunu bir '**insan**' ile yapmaktadır. Zât-i ilâhî olan Hüve, kendisini varlıklara sıfatî bir noktadan görünerek anlatmaktadır. Velâyet zâtî noktada olduğu için kendisinden kendisine bilicidir. Ancak varlıklara Hüve'yi anlatmak için sıfatî bir noktadan yani '**insan**' olarak görünerek bunu tatbikata koymuştur.

Hüve kendisini anlatmak için sıfatî bir noktadan görünmektedir ve bu görünme kemalat noktasıdır. O gönül noktası ne kadar anlatırsa anlatsın **Mürşid-i Hamûş**'tur. (suskun Mürşid) Ve Hüve beyan ediyor: "**Ne kadar anlatılırsa anlatılsın Hüve hususiyededir.**"

TARİKATLERDE HİLAFET TATBİKATI

Dikkat edilirse, yaşamında en ufak ayrıntıya bile dikkat eden Sevgili Peygamberimiz, vefat tarihini bilmesine rağmen, kendisinden sonra hilafet makamına bir

isim vermemiştir. Çünkü hilafet Allah'ın takdiridir. Eğer Peygamberimiz bir isim verse idi, bu tatbikat kendisinden sonra din ve maneviyat için bir hüküm olacaktı.

Peygamberimizden sonra hilafet makamı hakkında İmam-ı Ali ismi, hemen hatıra gelmektedir. Hz. İmam-ı Ali hakkında sevgili Peygamberimizin; "**Ben kimin velisi isem, Ali de onun velisidir**" buyurması şâh-ı velâyet hususiyetindedir. Yani Hz. İmam-ı Ali "**Allah'ın velisidir**"

Peygamberimizden hemen sonra Hz. İmam-ı Ali halife olabilirdi. Ashab-ı Kiram *Sakife* denilen yerde halife seçerken Hz. İmam-ı Ali de oraya gidebilir ve hilafetini ilan edebilirdi. Ama yapmadı. Muhakkak ki bu Allah'ın takdiridir. Eğer Hz. İmam-ı Ali halife olsaydı, hilafetin babadan oğula geçmesi zaruriyeti icap ederdi. Çünkü Peygamberimizin oğlu yoktu ama oğlu mesabesinde damadı Hz. İmam-ı Ali vardı. Hz. İmam-ı Ali, pek çok defa Peygamberimiz tarafından övülmüş ve herkes tarafından kabul edilmiş bir şahsiyet idi. Nitekim Peygamberimizin nesli Hz. Ali'den yürümüştür. Ona hiç kimse itiraz edemezdi. Ancak Peygamberimiz bu kadar önemli bir meselede hiç kimseyi tayin etmemiştir. **Çünkü hilafet ancak Allah'ın takdiridir.**

İslam tarihindeki bu tatbikat, İslam tarikatleri için de bir ölçü olmalıdır. Buna rağmen tarikatlerde şeyh

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

efendinin Hakk'a yürümesiyle, yerine kim kalacak tartışmalarına sıklıkla rastlanmaktadır. Esasta maneviyatta yerine kalmak deyimi doğru bir anlayış olmasa gerekir. Çünkü Sevgili Peygamberimiz, kendi yerine şu olsun dememiştir. Hadis-i şerifte, "**Benim ahabım yıldızlar gibidir, hangisine uyarsanız hidayet bulursunuz**" buyrulduğuna göre, Sevgili Peygamberimizin ahabı feyz vermeye mezundurlar.

Hz. Mehmed Ali Özkardeş, manevi evlatlarına hitaben şöyle buyurmuştur: "**Ben evlatlarımı Allah'ın kapısına kadar getiririm. Ancak içeriye buyur edecek olan Allah'tır.**" Bu söz, maneviyatın Allah anlayışındaki dikkat ve saygısını göstermektedir. O halde, maneviyatta irşad meselesi bir makam ve yetki işidir. Mürşid Allah'tır. Hangi gönülden lütfederse o gönülden tatbikat eyler.

Velâyette Mürşid makamı hakkında, bu şahıs olsun, yahut emanet bende yahut ben oğlum yahut şunu tayin ettim demekle irşad makamı deruhte edilmiş olmaz.

Esasta velâyette Mürşid'i de, dervişi de Allah seçer.

Şura sûresi 13. âyetinde;

"Allah dilediğini kendine mücteba eyler (seçer) ve inabe edeni (Mürşid'e bağlanmanı) kendine hidayet eyler." buyrulmaktadır.

Kişinin bir Mürşid'e bağlanması da Allah'ın arzusu iledir. Kişi kendi kendine bunu yapamaz. Allah'ımız kişiye bir işaret verir, ona yürüyeceği kapıyı gösterir, onunla yürütür. Maneviyatta hiçbir şey nazari ve hayali değildir. Her şey mücerred ve hakikattir.

Allah'ın arzusu olmadan bir sinek kanadını oynatamıyorsa, hiç bir kul kendi kendine Mürşidlik kararı veremez.

Mürşidim sağlığında iken **"Vedad beyle konuşursanız terakki edersiniz"** buyurmuştur ama **"benim yerime"** buyurmamıştır. Çünkü bu makam Allah'ın takdiridir. Tayin ile yahut seçim ile yahut babadan oğula Mürşidlik makamı olmaz, Mürşid'i Allah seçer.

Mürşidim Hakk'a yürüdüktan sonra manevi kardeşler beni aradılar. Sohbet için bir araya gelmek istediler. Ben onlardan müsaade istedim. Rabbimden bir zuhurat olursa bildiririm dedim. Çünkü sohbet açacak ve ilahi tatbikat yapacak olan kişi değil, Allah'tır.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Aradan kırk gün geçti, nihayet namaz odamda namaz kıldıktan hemen sonra pirimiz Hz. Abdülkadir Geylani zuhur ettiler ve şöyle buyurdular:

"Ene Abdülkadir Geylani. Tarikatimde de feyzi namütenahi vermeye mezun olduğumu tebşir ederim"

"Tamamdır" dedim ve kardeşler ile sohbeta başladık.

Mânâ âlemindeki bir tecellimde, Hz.Peygamberimiz, Hz. İmam-ı Ali, Hz. Abdülkadir Geylani ve Hz. Süreyya aynı anda zuhur ettiler. Sevgili Peygamberimiz kolumun altına Kur'an-ı Kerim lütfettiler, Hz. İmam-ı Ali kendi eliyle Zülfikar'ı kuşandırdılar, Hz. Pirimiz Hil'ât giydirdiler ve Hz.Süreyya işaret parmağı ile küçük dilime altın yapıştırdılar.

Zülfikar, ilahi ilme işarettir. Hil'ât, maneviyatta makam ve yetkiyi işaret eder. Altın, ise altın gibi kıymetli velâyet lisanını işaret eder.

Diğer bir tecellimde Hakk yakınlığı bulduğum zaman, bütün veliler adına bizzat Allah'ın tebrik etmesi, Hatmül Velâyet sırrı ile ilgili bir hususiyet olsa gerekir.

HATMÜL VELÂYET ALLAH'IMIZIN BUGÜNE KADAR LÜTFETMİŞ OLDUĞU MANEVİYAT PROGRAMININ HUSUSİYETLERİNİN BİR ÖZETİNİ VERMEKTEDİR.

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Hatmül Velâyet, Allah'ımızın bugüne kadar lütfetmiş olduğu din ve maneviyat anlayışının bir özetini yapmakla beraber, din anlayışında meydana getirilen bozulmaları da doğrultmaktadır. Dinin asliyetinin ne olduğunu beyan etmek de Hatmül Velâyet'in vazifeleri arasındadır.

Hatmül Velâyet, velâyet noktalarından bugüne kadar lütfedilen din ve maneviyat anlayışının hususiyetlerini ve özetini anlatmaktadır. Bu, Allah'ımızın insanlara büyük bir lütfudur. Hatmül Velâyet'i kabul ve tasdik etmek, Allah'ın programını kabul ve tasdik etmek anlamını taşır. Bu programın içinde her şey vardır. Hatmül Velâyet, yaratılan varlıklara göre değil, Allah'ın zâtiyetindeki arzusunun hususiyetlerine göre dini anlatır. Varlıklara göre yapılan tarifler, insanların keşfi olarak değerlendirilmektedir. Oysa insanların terakkisi Allah'ın ikram-ı ilâhîsidir.

Geçmiş velâyet gönüllerinin, Hatmül Velâyet noktasını kabul ve tasdik etmeleri, Allah'ın velâyet arzusu-

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

nun tamamını kabul ve tasdik etmelerini işaret etmektedir.

Hatmül Velâyet, Allah'ımızın bugüne kadar peygamberleri ve velileri ile lütfetmiş olduğu hususiyetleri cem etmektedir. Allah Din'inin Hatmül Velâyet noktasındaki tamamıyeti, geçmiş velâyet gönülleri tarafından bu nedenle tasdik edilmektedir.

Hz. Muhammed için geçmiş peygamberlerden misak alınması, Hz. Muhammed ile lütfedilen din anlayışının kabul ve tasdik edilmesi ile ilgilidir. Bu misakı veren peygamberler, ahir zaman peygamberi olan ve peygamberliğin hatemi olan Hz. Muhammed ile lütfedilen ilâhî ilmi kabul ve tasdik etmiş olmaktadırlar.

Hz. Muhyiddin-i Ârabî, Füsûs ul-Hikem kitabında şöyle yazar:

"Hiç kuşkusuz, resuller bilgiyi ancak Hatem-i Velayet'in kandilinin ışığından görürler, çünkü şariat getirme risaleti ve nübüvveti sona ermiştir, öte yandan ise velâyet hiçbir zaman sona ermez. Ve resuller (aynı zamanda) evliya olduklarından dolayı, söz konusu bilgiyi Hatem-i Velayet'in kandilinin ışığından görürler; böyleken, nasıl olur da onlardan daha alt mertebede olan evliyalar başka bir yerden alabilirler? Her

ne kadar Hatem-i Evliya, Hatem-i Enbiya'nın şeriatına bağlı ise de, bu durum onun makamını alçaltmaz ve ona ilişkin inanışımızla da çelişmez. O, bir yanıla aşağıda, bir yanıla da üsttedir."

HATMÜL VELÂYET'İN HÜVE'Yİ AÇMASI, HÜVE'NİN KENDİSİNİ AÇMASIDIR

Hz. Muhammed'in son peygamber olması, artık din ile ilgili olarak yeni bir şeriatın gelmeyeceğini aşikâr kılmıştır.

Rabbimiz, ilâhî programını Hüve ile neticelendirmektedir. Bu dünya için varılacak en yüksek idrak noktası HÜVE'dir. Bu zamana kadar gelen tekmil velâyet gönüllerinin HÜVE'yi açan Hatmül Velâyet'i tasdik etmeleri, Allah'ımızın son zamana kadar lütfettiği manevi terakkinin idraki içinde olduklarını göstermektedir. Böylelikle DİN hitam bulacaktır.

HÜVE'Yİ BU ÂLEMDE BİR NEBZE İDRAK EDEN İLÂHÎ ÂLEME BİLİNÇLİ OLARAK İNTİKAL EDER

Hüve'yi bu âlemde bir nebze idrak eden ilâhî âleme bilinçli olarak intikal eder. Hatmül Velâyet ile Âlem-i Âmâ tedrisatı yapılan gönüller, Hüve'ye daha bu âlemde "**döndürülen**" gönüllerdir. Bu büyük bir ikram ve rahmettir. Hüve'ye döndürecek olan Hakk'ın kendisidir.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Hüve hakkında bilgi sahibi olan çok azdır. Kur'an'da meâlen; "**Allah'a hesap verecek ve Hüve'ye döndürüleceksiniz**" buyruluyor. Hüve'ye döndürülecek olanları Allah seçiyor. Hüve'ye dönmek kulun keyfiyeti içerisinde değildir. Bu değerlendirme Hakk'a aittir. Allah kime lütfettiye ona büyük bir rahmet lütfetmiştir.

Rabbim buyurdu ki; "**yaşayan hiçbir varlığa bu lütfettiğim ilhamı vermedim.**" Velâyetteki hitap Allah'ın kendisinden kendisinedir, çünkü "**yaşayan O'dur**". Velâyet hiç bir şeyi kendine ait görmez; herşeyi gerçek sahibine iade eder. İnsanın kendine makam vermesi olabilir ama velâyette bu durum makbul olmaz. Çünkü asliyet O'dur. Velâyetteki tatbikat O'nun hoşuna gider.

Hatmül Velâyet ile artık Allah ve insan anlayışının "**sonsuzluk kazandığını**" görmekteyiz. Artık sadece dünya ile sınırlı kalmayan ve âlemleri kapsayan ilahi bir anlayışın geçerli olduğu görülmektedir.

Hatmül Velâyet noktası olan gönül, manevi yardımcıları ile beraber, elliye yaklaşan eserleri ile İnkılâb-ı Kebir'e an mesabesinde olduğumuz şu dar zamanda, Allah'ın bu en son zamandaki rahmetini yine Allah'ın kullarına ulaştırmak için var kuvvetiyle çalışmaktadır. O halde Hat-

mül Velâyet ile Allah'ın bütün insanlara rahmetini görmekteyiz.

HATMÜL VELÂYET İDRAKİNDE İNSAN VARLIĞININ ANLAŞILMASI

En güzel varlık insan mıdır?

İsrâ sûresi 70. âyetinde;

"Ve andolsun insanoğlunu yücelttik ve onları karada ve denizde taşıdık ve kendilerini temiz yiyeceklerden rızıklandırdık ve onları yarattıklarımızın ekserisi üzerine fazilet bakımından üstün kıldık." buyrulmaktadır.

Âyet-i kerimede **"Allah, varlıkların ekserisi üzerine insanı üstün kıldı"** buyrulmuştur. Buradaki ifadeye göre, insanın üzerinde daha ileri varlıklar mutlaka ve kesinlikle vardır mânâsına gelmeyebilir. İnsan kesinlikle en güzel varlıktır cümlesi ile de bir yerde Allah'ın arzularını tahdit etmiş gibi oluyoruz. İnsandan daha güzeli olmamak demek Allah'ın yaratma kuvvetini tahdit etmek gibi olur. Allah dilerse daha neler yaratır demek daha doğru olur. Zaten **"Allah'ın arzularını hiçbir şeyle tahdit etmemek"** idraki insanda var olduğuna göre, bu da insanın güzelliğini gösterir.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

İnsanın terakkisi sonsuz olduğuna göre, insan durağan bir isim değildir. İnsan belirli bir makamda kalmayacaktır. Bu dünyada zuhur eden insan, sonsuz cennetlerde terakki ederek daha nice makamlara ulaşacaktır. O halde insanı, Allah'ın görünmesi olarak görür ve Allah'ın sonsuzluğunda değerlendirsek, insan sonsuz bir varlık olur. Melekler kan dökücü diyerek insanı tahdit ettiler. İnsanı kan dökücülükle tahdit etmek, Allah'ın "**halife**" olarak vasıflandırdığı insan varlığını yaratmasındaki tatbikatını tahdit etmektir.

Allah'ın bu arzusu, insanda müspet ve menfinin de tecelli edeceğini işaret etmektedir ki, kudret-i ilâhîenin tam ifadesi belli olsun. Kan dökücü denilen insandan nice peygamberler, veliler ve en ileri olan Hz. Muhammed zuhur etmiştir.

Bakara sûresi 31-33. âyetlerinde;

"Ve Âdem'e isimlerin tamamını öğretti, sonra onları meleklere sundu da, "Eğer doğru sözlüler iseniz şunların isimlerini bana haber verin," dedi. "Sübhansın, dediler, bizde ancak senin bize öğrettiğin kadar ilim vardır. Muhakkak ki sen 'el Alîm'sin, 'el Hakîm'sin. "Ey Âdem, dedi, onlara kendi isimlerini haber ver" O da bunlara onların isimlerini haber verince,

“Ben sizlere ‘muhakkak ki ben göklerin ve yerin gaybını bilirim ve sizin açıkladığınız ve gizlediğiniz şeyleri de bilirim,’ dememiş miydim?” buyurdu.”

Melekler insana hizmet ile mükellef varlıklardır. İnsan da bir isimdir ama **“Halifetullah”** olması ve Hüve'nin açılması ile efdal olmuştur. Âdem'e isimlerin tamamının öğretilmesi, O'nda Hüve'nin tecelli ettiğini işaret etmektedir. O halde Âdem'e secde esasta Hüve'yedir. Secde edilen Hüve'dir. Hakikatte bütün isimler Hüve'ye secde etmiş oldular. Bu tatbikat isimlerin Zât'a dönüşünü ifade etmektedir.

Allah'ımız yaratmış olduğu insan varlığını vasfe-derken **Ahsen-i Takvim** üzere yani **"en güzel kıvam-da"** (Tîn/4) yarattığını buyuruyor.

Güzellik göreceli bir kavramdır. Kimine güzel gelen kimine gelmeyebilir. Yaratılmışlardan bir varlık olan kulun güzellik tarifi ile her şeyi yaratanın en güzel buyurması aynı değildir.

Herkes kendini güzel görür. Ama insana güzelliği Allah verir. Bu da insanın neden en güzel varlık olarak vasfedildiğini gösterir. İnsandan görünen de kendisi olduğuna göre en güzel olan Allah'ın kendisidir.

Yaratılmış olan bütün varlıklar-varlık vechesinde- hem kendilerini gördü hem Allah'ı gördü. Ama **Vedud** aşkı ile yaratılmış olan ve ilâhî hakikate ermiş olan gönül kendisini görmedi, "**Bu vücut da Allah'ındır**" diyerek kendisine varlık atfetmedi. İşte, insanın kıymeti burada; çünkü o, "**Ben yokum, Allah var**" buyuruyor. Allah'ın insana müştak olmasında bu hususiyet de vardır.

O zaman, insan kendisini mi sevdi? Kendisindeki Allah'ı mı sevdi? Velâyet kendi vücudunda, Allah'ın kendisinden kendisine olan tecellisine iman etmiş ve âşık olmuştur.

Allah'ımız kendinden kendine yaratmış olduğu insan varlığında mevcut olan hasletleri tekâmül ettirerek o aşka bağlamaktadır. Böyle olmasaydı insan da, yaratılan diğer varlıklar gibi değerlendirilirdi. İnsana vaat edilen cennet yaşamı ile insanın baki kalması, insandaki aşkın daha ileri açılmalara muhatap olacağını işaret etmektedir.

VELÂYET GÖNÜLLERİNİN KENDİ ZAMANLARINDA HATMÜL VELAYET'İ HABER VERMELERİ

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Hatmül Velâyet, âyet ve hadislerde kelime olarak telaffuz edilsen de asırlar içinde bu konu istismar edilirdi. Velâyet hususi bir makam olduğu için bu konu da hususiyede kalmıştır. Ancak bazı büyük veliler tarafından telaffuz edilmiş ve ahir zamanda zuhur edeceği bildirilmiştir.

Hz. Muhyiddin-i Arâbî "*Ankâ-i Muğrib fî Ma'rifeti Hatmü'l-evliyâ*" kitabında; **'Hatemü'l-evliyâ olan zâtın ve ihvânının yaşayacağı devrin Mustafâ (s.a.v) in asrına benzeyen bir devir olacağını; bu karanlık devrin imamı olan bu zâtın, yetmiş sahâbenin ecrine denk olan işler yapacağını beyân ederek; insanların ve dalâlete düşürücü şeytanların iyice azgınlaşacağı bu devirde onun, ihvânı ile birlikte imân ve istikâmetini koruyacağını'** haber vermiştir.

Bugün Hatmül Velâyet sırr-ı hususiyesinde olan gönül de Allah'ın nizamına son derece dikkat etmekte ve bu konuda asla taviz vermemektedir. O gönülde Hz. Hüseyin ve Hz. Yahya neşesi vardır.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Hz. Hüseyin ve Hz. Yahya, Allah'ın tevhid-i ilâhîsine tam mânâsı ile uyan gönüller olduklarından ve Hakk'ın nizamından taviz vermediklerinden şehid edilmişlerdir. Hz. Hüseyin babası Hz. İmam-ı Ali'ye isyan eden, kardeşi Hz. Hasan'ı zehirleyen Muaviyenin oğlu Yezid'i haksızca halife yapması karşısında Allah'ın nizamını müdafaa etmek için canını feda etmiş, Allah'ın nizamına tâbiyetini göstermiştir.

Hz.Yahya ise yaşadığı ülkedeki zamanın kralının erkek kardeşinin, kraliçe ile gayri meşru ilişki kurmasına ve kralı öldürerek kraliçe ile evlenip tahta geçmesine, ve kendisinden bu gayr-i meşruluğu tasdik etmesi istenmesine "**Allah'ın şeriatına uyulmadı**" diyerek karşı çıkmış ve bu evliliği zina olarak nitelemiştir. Bu sebeple Allah'ın nizamını savunduğu için şehid edilmiştir

Bununla ilgili olarak gördüğüm bir mânâda; silahlı birtakım kişilerin benim peşimden geldiklerini görüyorum. Nihayet etrafı yeşillik olan dört köşe bir duvar önüne geliyoruz. Silahlarını bana doğrultarak ateş etmeye hazırlanıyorlar. Ben onlara; "**Ateş ederseniz sizler de yok olursunuz, dünyayı da yok edersiniz**" diyorum. Ancak ateş ediyorlar; ben bir şey hissetmiyorum. Ayakta düşecek gibi oluyor ancak düşmüyorum. Bir müddet sonra etraftaki her şeyin yıkılmaya ve devrilmeye başladığını müşahede ediyorum.

Hatmül Velâyet'in vazifesi, Peygamberimiz zama-

nında açılıp anlatılan İslâmiyet'in bugünkü zamandaki anlatımıdır. Bugünün velâyet anlatımı, İslâm'ın en ileri anlayışı üzerinde tatbik olmaktadır.

Hatmül Velâyet noktasından zuhur eden beyanlar neticesinde yazılan kitaplar, âlem-i ilâhîde vücûd bulduktan sonra bu âlemde sûret almaktadır. Bu, Hatmül Velâyet noktasının Hatemün Nübüvvet olan Hz. Muhammed'in getirdiği dinin nasıl anlaşılması gerektiğini ve onun beyan eylemiş olduğu ilm-i ilâhînin en ileri noktada nasıl idrak edilip anlaşılması gerektiği hakikatini ortaya koymaktadır. Bu zamanın ileri anlayışındaki ilim ve bilgi sadece bu âlemde değil ilâhî âlemde de tatbikat görmektedir. Bütün âlemler birlik bütünlük içindedir.

Hakîm et-Tirmizî "*Cevâb-u Kitâbu mine'r-Re'y*" isimli eserinde, "**Hikmetü'l-ulyâ**" yı elinde bulunduran **Hâtemü'l-evliyâ'nın hem öne alındığını, hem de geride bırakıldığını; bu geride bırakılma sayesinde onun, mahşerde Muhammed Aleyhis-selâm'ın minberine kadar çıkacağını**" beyan buyurmuştur:

Bir mânâmda yanımda birileri olduğu halde uçuyordum. Muazzam minareleri olan yüksek ve dikdörtgen şeklinde bir cami gördüm. Açık pencerelerden bir tanesinden değil duvardan geçtim. Duvarlarda âyetler asılmış, içeride mahşerî bir cemaat vardı. Üstteki "*mahfel*"

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

kısımında herkes ihramlı, ben de ihramlıyım. Herkes kıyamda namaz kılmayı beklerken Peygamber Efendimizi gördüm. Sarığının sağ tarafından ucunu sarkıtmış, yanında yakınları vardı. Hemen yanında bir tek boş yer vardı. "**Nerede kaldın evlâd**" diyerek buyur etti. Tam yanında iken tekbir ile namaza durduk.

Bütün bu âlemlerin kendi nurundan yaratıldığı Deryayı Nuru Muhammed'in görünme noktası olan Hz. Muhammed (s.a.v), Hatmül Velâyet'i en iyi bilendir. Buna bir işaret olarak Hacc farızasında iken Efendimizi ziyaretimizde, huzurda iken: "**Evlâd, Allah sana çok lütfetmiş**" buyurmuşlardır.

Bu lütuflar dünyevî makam ile tahdit edilemez. Sonsuz manevî idraki işaret eder.

Hakîm-i Tirmizî "*Hatm'ül-Evliyâ*" adlı eserinde şöyle buyurmaktadır:

"Allah, Hâtemü'l-evliyâ'yı getirmediği dünyâ yıkılmaz. O, ilâhî hücceti ayakta tutar. O'nun makâmı Melik'in mülkünde, Hz. Muhammed' in makâmına en yakın makamdır. O'nun payı ise ferdiyyet yani tekliktir. Ayrıca onlar, Resullullah (s.a.v) ın rivâyet ettiği muhaddes'lerdendir..."

İsmail Hakkı Bursevî Hatemü'l-veli için şöyle buyurmuştur: **en kâmil vâris odur. Buna delil ise, tasnif ettiği eserlerinin pek çok olacağıdır.**" (Kenz-i Mahfi. 10. Bahis)

Allâme Abdülganî Nablusî, *Cevâhirü'n-Nusûs* kitabında **"Kıyâmet gününe kadar her devirdeki veliler bu ilmi ancak Hâtem-i velî'nin, o zamandaki velâyet kandilinin nûrundan görebilirler"** Buyurmuştur. Çünkü Allah, velilerinde velâyet ilmini eksik bırakmaz; bu, Hüve'nin zâtîyet-i ilâhîyesini açıp bildirmesidir. Bu da, Rabbimizin Hatmül Velâyet sırrı ile mümkündür. İlâhî tertip icabı bu sır daha evvel zuhur etseydi velâyetin o zaman hitam bulması icap ederdi. Bu, Rabbimizin bir tertip ve programıdır. Nübüvvetin Hatmün Nübüvvet ile idrak edildiği gibi velâyet de Hatmül Velâyet ile idrak edilip anlaşılmaktadır.

Hz. Sultan Veled;

"Onun tevazusu, bütün peygamberlerden fazla olduğundan, yerinde olarak ona Hâtemü'l-evliyâ denilir. Çünkü bir üstad, sanatında ilerlediği ve o sanatı herkesten iyi bildiği zaman: 'O sanat, onda sona ermiştir. derler. Yani, o sanatı onun bildiği kadar kimse bilemez. Bunun gibi onun ilmine, velâyetine ve sanatına vâris olan talebeleri, canının ve gönlünün oğulları da aynı derece ve değerdedirler."

Bu yüzden Musa Aleyhisselâm:

'Keşke ben Muhammed'in ümmetinden olsaydım!' buyurmuştur. Onun bu temenniden maksadı, sıradan bir ümmet değil, Muhammed'in nurundan varolmuş ve onun can ve dilinden bitmiş ve sanatını mükemmel öğrenmiş olan bir ümmet, bir oğul, bir talebe olmaktı." (*Maârif. s. 143, 257*)

Hz. Fâtîme-t'üz Zehra: bu konu ile ilgili olarak Hatmül Velâyet evladının gönlünde, "**Senin Mürşid'in Hasan Hüseyin gibidir; Senin Mürşid'in benim babam gibidir**" buyurmuşlardır.

Allah'ımızın Hz Muhammed noktasından lütfettiği ilm-i ilâhî, bugün Hatmül Velâyet noktasından hatme ermektedir. Hatmül Velâyet, Hz. Muhammed'in bildirmiş olduğu hususiyetleri tamamlamaktadır. Bu beyandaki hususiyetlerden birisi de bu olsa gerektir.

Karabaş-ı Velî hazretleri:

"Onunla ilgili olarak; 'Kitap ile gönderilen peygamberler dahî o (ilmi) Hâtemü'l-evliyâ mişkâtından görürler.' denilmiştir. Ehâdiyyet makâmı'nda duramayan biri; en düşüğünden en yükseğine varıncaya kadar, onu ancak en yüce ufuktan görebilir" buyurmuştur.

Rabbimizin "**Allah**" ism-i celili, "**Hatmül Nübüvvet**" olan Sevgili Efendimizin telaffuz buyurması ile belli olmuştur; çünkü Allah Dini'nin kemâl mertebesinde zuhuru Hz. Muhammed ile aşikâr olmuştur. Böylelikle ilâhi yaratıcının isminin nasıl zikredilmesi gerektiği de bu noktadan zuhur etmiştir.

Zaman içerisinde zuhur eden peygamberan ve evliya hazeratı da Hüve noktasından görünmüşlerdir. Ancak Hüve noktasının kemâl mertebesinde açılması ve idrak olunması "**Hatmül Velâyet**" noktasının zuhuru ile belli olmuştur. Böylelikle Allah isminin kemâl idraki Hatmül Nübüvvet noktasından, Hüve noktasının idraki ise Hatmül Velâyet noktasından kemâl bulmuştur.

Zamanın risalet noktası olan gönül noktası, Allah'ın arzuyu ilâhîsinin zuhur ettiği noktadır. Bugün için mühür kimdedir? Bugün mühür her şeyin üzerinde olarak isimlerden münezzehe olan Hüve'dedir. Bugün mührü Hüve vurmaktadır. Nihayetinde her şey Hüve'ye döndürülecektir.

Tekmil evliyada görülen şudur ki; Allah onlara makam lütfettikçe onlar da Allah'ın kendilerine lütfettikleri makamları lâtif bir kelam ile dile getirmişler ve Allah'a hamd ve şükürlerini ifade etmişlerdir. Ancak bu terennümlerde ana fikir Allah'ın onlara lütfettiği makam ve güzelliklerdir. Hatmül Velayette ise Allah bizatihi kendini

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

anlatmakta ve açmaktadır. Hüve noktasının açılmasıyla bu hakikat ortaya çıkmış olmaktadır.

GEÇMİŞ VELÂYET GÖNÜLLERİNİN HATMÜL VELÂYET'İ TASDİK ETMESİ

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Geçmiş velâyet gönüllerinin Hatmül Velâyet'i kabul ve tasdik etmesi Allah'ın velâyet programının tamamının kabul ve tasdik edilmesi ile ilgili bir hususiyettir.

Dikkat edilirse, geçmiş peygamberlerden de Hz. Muhammed için misak alınmıştı. Allah'ın programını ikrar etmek mühim bir konudur. O noktayı kabul ve tasdik edenler o makamdan nur alarak tekâmül ederler.

Kur'an'da Peygamberimize hitaben; "**Kitap'ta İbrahim'i de an... Kitap'ta İsmail'i de an... Kitapta İdris'i de an.....**" âyetlerinde olduğu gibi peygamberlerin isimlerinin Hz. Muhammed tarafından zikredilmesi söz konusudur. Hatmül Velâyet tatbikatında da geçmiş velâyet isimlerinin zuhur etmesi vardır. Bu durumda velâyet isimlerinin Hüve'nin her zamandaki ileri açılmasını talep ettikleri ve bu ileri idrak ve kemalattan nasip oldukları düşünülmelidir.

Bütün peygamberler, Allah'ın din arzusunu insanlara intikal ettirmekle vazifeli kılınmıştır. Bütün peygamberler Allah'ın kendilerinde açmak istediği konuları açmışlardır ve en son Hz. Muhammed ile bu vazifeler mühürleşmiş ve tasdik edilmiştir.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Rabbimiz bu zamanda Hatmül Velâyet isminden bütün âlemler ve bu âlemlerin içerisinde bulunan gönüller için dua istemektedir. Bunda sonsuz hususiyetler vardır.

Hatmül Velâyet noktasının, geçmiş velâyet gönülleri tarafından tasdiki vardır. Hatmül Velâyet'i kabul ve tasdik Hüve'yi kabul ve tasdik mânâsına gelmektedir. Hatmül Velâyet'i tasdik etmek Hüve'nin ilâhî programı icabı zuhur eden bütün velâyetini kabul ve tasdik etmek mânâsına gelir ki, bu tam bir iman noktasını göstermektedir. O zaman, Allah'ın insanı ne yüce makamlara kadar terakki ettireceğini ve sonsuz rahmetini de düşünmek icap eder.

Hatmül Velâyet kemalatında, Hz. Muhammed'in Hüve'nin görüldüğü nokta olarak kabul ve tasdik edilmesi, Allah'ın zâtîyet-i ilâhîsini kabul ve tasdik etmek mânâsına gelmektedir. Hüve'nin bu zamandaki açılması arzuyu ilâhî budur.

Hz. Muhammed'in zuhuru ile Allah'ımızın DİN arzusu İKMAL olmuştur. Peygamberimiz bütün âlemlere teklif yapmıştır. Velayet ise Allah'ımızın programı çerçevesinde Peygamberimizin isrinden yürüyen velâyet gönülleri ile açılmıştır. Velâyet o zamanın insanlarına Allah'ın rahmetini indirmekle mükelleftir.

Peygamberimizden sonra “**velâyet tatbikatı**” hususiyede devam etmektedir. Herkes böyle inanacaktır diye bir şey yoktur. Bu konuda Allah'ın takdirinde nasi-bi olanlar hissemend olacaktır. Peygamberimizden sonra nice manevi gönüller zuhur etmiş, onlara bağlananlar da namütenahi terakki etmişlerdir.

Hz. Muhyiddin-i Arâbî;

"Hakk Teâlâ en büyük imamı vâr ettiği vakit, evvelkilerin dahi kendisine tâbi olduğu kimse olur. Nitekim O şöyle buyurmuştur:

"Sana biat edenler ancak Allah'a biat etmiş olurlar, Allah'ın eli onların eli üzerindedir." (*Fetih: 10*) **Bu makama büyük seçkin Peygamber'den sonra, Hâtm'ül-Evliyâ'dan başkası erişemez."** (*Anka-i Mağrib fî Marifeti Hatm'ül-Evliyâ, 468. yaprağı*)

Her insan topluluğunun imamları ile davet edilmesindeki (*İsra 17/71*) hususiyetlerden birisi de o imama indirilen terakkinin, o imama bağlı olan gönüllerde de karşılık bulmasıdır.

Allah'ımız velâyeti o kadar üstün tutmaktadır ki ahirete intikal etmiş olsa dahi onu terakki ettiriyor. İşte bugün Hatmül Velâyet'in "**hatim**" olarak anlatmak istediği en önemli konulardan birisi de budur.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Eğer herhangi bir kimse, bu beyanı işittiyse ve kabul ettiyse Rabbimiz o insanı ileri bir noktadan kabul eder. İmam, kendisine bağlı gönülleri kendisinden ayrı görmez.

Allah'ımızın; "**Ben arzda bir halife kılacağım**" arzusu velâyettir. Nasıl ki bütün nübüvvet Hz. Muhammed (s.a.v) altında toplanmıştır. O halde tekmil velâyet Allah'ın Hatmül Velâyet ismi altında toplanmıştır. Yani Allah'ın velâyet programının ismi Hatmül Velâyet'tir. Bu hakikatten haberdar olan evliyanın var olduğu muhakkaktır. Nitekim Hz. Muhyiddin Ârabî ve Hakîm Tirmîzi; "**Evliya, velâyet nurunu Hatmül Veli mişkatinden alır**" buyurmuşlardır.

Hatim isminde, Allah'ın arzusunu yerine getirmek istediği isimler vardır. Bu isimlerin meydana gelmesi, icraat ve tatbikat bulması ile o isimler hatim olur. Hatim, bir konunun tamamlanmasının takdiridir. Nitekim Kur'an'ı hatim etmek, onu baştan sona kadar okumak anlamındadır.

Asıl olan insan değil Allah'tır. Allah'ın tecelliyatını esas almak; kuldun Allah'a gitmek yerine Allah'tan kula gelip ifade etmek lazımdır. Velâyetin evvel ve sonra gelişine göre değil, Allah'ın tecelliyatını esas alarak mütalaa edilmesi icap eder.

Geçmiş âlimler "**Hatmül Evliya**" veya "**Hatemül Veli**" ismini kullanmışlardır. Hatmül Velâyet telaffuz edilmemiştir. Hatmül Velâyet, Allah'ın bir ismi olarak dünyada ve aynı zamanda âlemlerde tatbikattadır. Diğer âlemlerde de velâyet tatbikatı yürümektedir.

Hatmül Velâyet, ilim ve irfan sahiplerinin geleceğini umdukları ve merakla bekledikleri ilâhî tatbikattır. Ancak onlar Hatemül Evliya olarak düşündükleri bir kişi beklediler. Hâlbuki Hatmül Velâyet, Allah'ın âlemlere feyz verdiği hususiyettir. Hatemül Evliya diye düşünülürse; bir kişi var bütün feyzi o dağıtıyor anlamına gelir. Halbuki Hatmül Velâyet, Allah'ın bu sırrı açtığı o gönülden yine kendisinin feyzini namütenahi dağıtmasıdır. Allah, Hatmül Velâyet sırrı ile velâyetini kemale erdirmektedir.

Hatemül Veli denirse, insanlar bu makamı kendilerine yakıştırmıyor. Ancak, Allah'ın velâyet arzusunun tamama ermesi Hatmül Velâyet ile icra olunacak bir tatbikattır.

Rabbimizdeki velâyet arzusunun isim ve mânâsı, "**Hatmül Velâyet**" olarak düşünülmelidir. Nasıl ki, Allah'ımız peygamberlik arzusunu Sevgili Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v) ile hatme erdirmişse velâyetin de Hatmül Velâyet ismi ile "**İnsan**"da tecelli edip göründü-

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

ğü hakikati meydana çıkar. Ancak velâyet tatbikatını, Allah'ın insanlarla olan bu arzuyu ilâhîsini sadece bu dünya ile kısıtlamak doğru olmaz. Dünya üzerinde gizli gibi görünen bu durum ilâhî âlemde açığa görülecektir.

Hatmül Velâyet, Hüve'nin velâyet arzusunun ismidir. O isim zuhur ettiği zaman Hüve'nin velâyet arzusunun tatbikatının hatmini ifade edeceği düşünülmelidir.

Hatmül Velâyet ismi, Allah'ın bu programı içinde Hatmül Velâyet kemalatının icabı olarak bir gönülde zuhur eder. Çünkü isimlerin kemalatı icabı Allah'ın arzularının cismaniyet alması icap eder.

Hatmül Velayet, Âdem'den başlayan bir konudur. Allah'ımızın Âdem'i yaratmasında Sırr-ı Velâyet vardır.

Her zaman için Allah'ın yakınlık lütfettiği bir gönül vardır. Hatmül Velayet ismi bütün bu görünme mertebelerinde tatbikat yapan isimdir.

Asıl olan velâyettir. Bugün dünyada velâyet kalmazsa dünyanın hükmü kalmaz. Dünyanın nihayete ermesinin velâyeti inkâr ile olacağı görülmektedir.

Velâyet gönlü bu dünyada gözünü kapadığı anda ilâhî âlemde gözünü açar.

Allah'ımız, bu dünyanın kurulmasından bugüne

kadar bir program lütfetmiştir. Bu program işlemektedir. Bu programın nihayete ermesi, dünya hayatının da bitmesi manasına gelmektedir.

Dünya yaşamında görünmüş velâyet, kendilerinden önce zuhur etmiş ve sonra zuhur edecek manevi gönülleri ve Allah'ın programını kabul ve tasdik ederler.

Rabbimiz öyle sonsuz âlemler yaratmış ki, hepsinin müşterisi vardır. İnsan nereye kadar kabul ettiyse o makamdan kabul edilecektir.

Bu zamanda açılan ilahi ilmi kabul etmeyip asırlar önceki ilmi kabul ederek yürüyenler de asırlar önceki anlayış üzerine değerlendirilecektir.

"Hiç bilenle bilmeyen bir olur mu" hükmünce herkes kendi idrakinin karşılığını bulacaktır.

Herkes kendisine şunu sormalıdır: Ben nereye kadar kabul ediyorum?

Allah'ımız her zamandaki ilâhî beyanlarını, açılmış olduğu Zamanın Sahibi noktasından insanlara intikal ettirir. Bu zaman, "**zuhur eden imamın**" zamanıdır. Her zamanda zuhur eden ilham ve beyanları kabul ediyoruz. Allah'ın bu zamandaki açılmasına tâbiyiz.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Teknoloji ve bilimin ilerlemesi ve değişen yaşam ve dünya şartlarının modern insan üzerine tesirleri olduğu muhakkaktır. Artık insanlar geçmiş mezhep ve tarikat anlayışları ile tatmin olmamaktadırlar.

Bin sene önceki mezhep uygulamalarının bugüne uyması mümkün değildir. Bu zamandaki insanın ne söylediğine dikkat etmek icap eder. Çünkü o gönül bugüne göre tefsir yapmaktadır. Bu tefsir insanların hayrınadır ve onları bu zamana uygun yürütür.

Bu tefsiri kim yapmaktadır?

O gönülden Allah yapmaktadır. Kur'ân ayetlerini her zamana uygun olarak açıp anlatmak ancak Allah'ın lütfu ile dir.

HATMÜL VELÂYET'İN ARKASINDA SAF TUTMAK

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Geçmiş velâyet gönüllerinin, bu zamandaki velâyet gönüllerinde zuhur eden; "**Bizler Hatmül Velâyet'in arkasında saf tuttuk; Hatmül Velayet'e arz-ı ubudiyet ediyoruz**" beyanlarında ilâhî hikmetler vardır. Bu husus onların, Allah'ın bugün indirmiş olduğu ilm-i ilahiden haberdar olduklarını ve tasdik etmelerini işaret eder.

Kendi varlığını, Allah'ın varlığında eritip, vücudunu Allah'a veren için artık o vücudun mabudu olmaz, görünmesi olur: onun için veli namaz kılar ve kalbinde "**namazın Benden Bana**" zuhur eder, çünkü onun sözü Allah'ın kendisini zikretmesidir

Geçmiş velâyet gönülleri bu zamandan da haberdardır, çünkü onlar diridirler. Onlar Allah'ın tayin buyurduğu bir Mürşid noktasından Hakk'ı tahsil etmiş olduklarından, Rabbimiz o gönülleri geçmiş zamandaki idrak ve terakkide bırakmıyor, her zamandaki velâyet idrakinden de onları hissemend kılıyor.

Geçmiş velâyet ruhları ölmediler, sadece âlem değiştirdiler. Dünyada Allah'ın lütfetmiş olduğu manevi

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

ilim ve terakki devam ediyor. Bu günkü ilmin tasdiki olmaz ise eksik kalınır. Hâlbuki onlar Allah'ın evliyasıdır. Onun için Allah onları eksik bırakmıyor. O zaman ne yapıyor? Son andaki velisine indirdiği bilgiyi ve ilmi tasdik edersen “**seni de onun makamı gibi kabul ederim**” buyuruyor.

Geçmiş peygamber ve velilerdeki tatbikatları kabul ve tasdik edenler, her zamandaki ilâhî feyzden istifade ederler. O gönüller, her zamandaki velilerdeki feyzden nasibedar oldukları gibi Hatmül Velâyet idrakinden de nasibedardırlar. Allah'ımız velâyet yolunda olanları eksik bırakmaz.

Allah'ın insanlara yardımcı olarak vazifelendirdiği makamı tasdik etmek, o noktadan feyz alınmasına vesiledir. Bizler bütün velâyet gönüllerini kabul ve tasdik ediyoruz. Allah'ın hepsine rahmeti vardır. Bu inançta olan velâyette sağlam yürür.

Velâyet, Allah'ın zâtîyet-i ilâhîyesine ait bir hususiyettir. Bugün velâyet, Hüve'den lütfedilmektedir. Hüve'de bütün velâyet arzuları birleşmektedir. Hatmül Velâyet, her velinin meşrebini rahmeti ile kabul etmekte ve gerçek vasıflarına iade etmektedir. Geçmiş velâyet noktaları tarafından hususiyede tutulan bu sır, bugün Hatmül Velâyet noktasından açılmaktadır. O sebeple, son zamanda bu noktaya olan iman istenmektedir. İn-

kılâb-ı Kebir zamanında bu iman, doğrudan doğruya Allah'ın arzusudur.

GEÇMİŞ ZAMAN EVLİYASININ BUGÜNKÜ HATMÜL VELÂYET KEMALATINI KABUL VE TASDİK ETMESİ DE GEÇMİŞ PEYGAMBERLERİN HZ. MUHAMMED'İ TASDİK ETMESİNDEKİ HUSUSİYETİ ÇAĞRIŞTIRMAKTADIR.

Geçmiş peygamberler, kendi zamanlarında Hz. Muhammed'i tasdik etmişlerdir. Bu tatbikat, "**nübüvvet**" hususundaki tatbikattır. Hz. Muhammed için misak alınması bu hususiyeti işaret etmektedir ki, bu doğrudan doğruya Rabbimizin bir tatbikatıdır.

Peygamberlerin hepsinden misak alınması, onların makamlarının tasdiki mânâsınadır. Çünkü Nübüvvet, Hz. Muhammed ile hatim bulmuştur. Peygamberlerin bu tasdiki, onları en doğru iman noktasına ve ileri makama taşımıştır. Onlar bu makam ile ilahi âlemde kabul edileceklerdir.

Hatmül Velâyet noktasını, geçmiş velâyet gönüllerinin tasdik etmesi de "**velâyet**" ile ilgili bir hususiyettir. Hatmül Velâyet'i kabul ve tasdik etmekle, bütün zamanların insanını ve son zamandaki insan ile açılan ilim, bilgi ve arzu kabul edilmiş olunmaktadır. Program Hakk'a aittir. Velayetin bu tasdikini Rabbimiz de kabul buyurmaktadır.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Hatem noktasını kabul eden, bütün kemalatı kabul etmiş olur. Hatem olan gönül, sadece ve sadece Allah'ın lütfetmiş olduğu ilâhî kelamları ve Allah'ın ilâhî tatbikatını zikreder ve O'nu anlatır. O gönül kendisini değil, Allah'ın arzusunun kabul ve tasdikini ister.

Hatmül Velâyet gönlü, "**beni kişi olarak kabul edin**" değil, "**Bendeki sırrı kabul edin**" buyuruyor. Bu kabülü yapanlar, Allah'ın tertibini kabul etmiş olurlar. Sevgili Efendimizin: "**Zamanın İmamı'na biat etmeden ölen kimse cahiliye ölümü ile ölür**" (*Ahmed bin Hanbel/Müsned*) hadisi bu noktayı da işaret eder.

Zamanın İnsanı, Allah'ın o zamandaki arzusunu ifade eder. O zamandaki insanın ihtiyacı olan manevî hususiyetleri anlatır. O Zamanın İnsanı, o zamanın anlayışı üzerinden konuşur. O'nun sırrı, insan gönüllerinin hepsini kapsar.

Allah'ımız, ilâhî arzu ve beyanlarını, her zamanda önce "**Zamanın Sahibine**" indirir. "**İnnehu alîmun bi zâtîssudur /sadırların zâtı ile bilici**" sırrı ile bu arzu ve ilhamlar bütün insan kalplerinde yansıma bulur.

Nisa suresi 175. âyetinde;

"Allah'a iman edip HU noktasına sımsıkı sarılanlara gelince, onları kesinlikle

HU'dan bir rahmete ve fazilete dâhil eyleyecek ve onları HU'ya varan dosdoğru bir yola hidayet eleyecektir." buyrulmaktadır.

Hatmün Nübüvvet ve Hatmül Velâyet "**HATEM**" noktalarıdır. Hatem olan gönüller, sadece Allah'ın lütfetmiş olduğu ilâhî kelimeleri zikreder.

Hatmül Velâyet kendi ihvanından; Hz. Âdem'den Hz. Muhammed'e kadar zuhur etmiş "**bütün peygamberlerin**" ve Hz. Muhammed'den bugüne kadar zuhur etmiş olan bütün "**velâyet gönüllerinin**" kabul ve tasdik edilmesini ister.

Alınan beyanlarda, "**sizler şu makamdasınız**" buyrulmakla, bu iman ve ikrardaki gönüller "**BİR**" kabul edilmektedir.

Geçmiş velâyet gönüllerinin bu zamandaki Hatmül Velâyet noktasını kabul ve tasdik etmeleri düşünüldüğünde, bu zamanda yaşayan manevi gönüllerin, Hakk'a intikal etmeden bu kabul ve tasdiki yapmalarının ne kadar büyük bir lütuf olduğu da idrak edilmelidir. Rabbimizin bu lütfuna şükretmek icap eder.

Tasdik edilen nokta olan Hatmül Velâyet noktasının "**Tam Er**" hususiyeti taşıdığı düşünüldüğünde bu ikrarı ve tasdiki yapanın velâyetinin "**tam**" olmasını da işaret etmektedir.

HATMUL VELAYET İLE İLGİLİ MANEVİ KARDEŞLERİMİZİN GÖNÜLLERİNDE ZUHUR EDEN İLHAMLAR

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Şüphesiz ki velâyet, Allah'ın ilhamları ile yürür. Burada yazılmış bulunan manevi ilhamlar pek çok manevi gönüllerde zuhur etmiştir. **Hatmül Velâyet kişi olarak algılanmamalıdır. Hatmül Velâyet, Allah'ın velâyet arzusunun hatmini işaret eder.** Bu, Allah'ın bir programıdır. Hatmül Velâyet kişiye ait değildir, Allah'a aittir. Bu ilhamlar pek çok manevi gönüllerde ve çok değişik zamanlarda zuhur etmiştir. O halde Hatmül Velâyet bir kişiye ait değildir; Allah'a aittir, Allah'ın velâyet arzusudur.

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Biz Muhammed ümmetiyiz. Bütün peygamberler kavimleri ile birlikte büyük bir muhabbet ile Hatmül Velâyet'in arkasında toplandık. Ene İbrahim (a.s)

Ene Şuayb (a.s), ene İlyas (a.s), ene İdris (a.s), ene Zülkifil (a.s), ene Hûd (a.s), ene Lût (a.s), ene Zekeriyya (a.s), ene Yahya(a.s), ene İsa (a.s), Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

İdris (a.s) Hatmül Velâyet'i zikreder.

Bütün velâyet âlemlerinden Hatmül Velâyet'e selam olsun. Velâyet gönülleri.

Biz velâyet gönülleriyiz. Hatmül Velâyet'te hatmolduk.

Geçmiş zaman velileri, Hatmül Velâyet'e selam eder.

Ene Aliyyul Murtezâ, merhaba

Bizler sahabeleriz. Hatmül Velâyet'e bağlıyız.

*Hatmül Velâyet sırrı ile etseydi tecelli,
yıkılırdı kalmazdı cibali Ene Geylanî*

Bütün velâyet ayaktayız. Hatmül Velâyet'e selam ederiz. Dârekutnî

Hattab oğlu Ömer, Hatmül Velâyet'e selam ederim.

Affan bin Osman da Hatmül Velâyet'ten alır.

Zübeyr de Hatmül Velâyet'te hatmoldu.

Zeynel Abidîn, Hatmül Velâyet'e selam ederim.

Cafer es Sadık, Hatmül Velâyet'e selam ederim.

Muhammed Bâkir, Hatmül Velâyet'i zikrediyoruz.

Bedir Ashabı, Hatmül Velâyet'in arkasında saf tutmuş bekliyor.

Selahaddin Eyyubî, Hatmül Velâyet'in yolundayım.

Ebu Vakkas, Hatmül Velâyet'e selam ederim.

Ahmed bin Hanbel, Hatmül Velâyet'e selam eder. Hanbeli çeşmesi de Hatmül Velâyet'ten akar ene İmam Yâfi

Sümeyye hatun, Hatmül Velâyet'e selam eder.

Haşimileriz, Kureyşlileriz hepimiz Hatmül Velâyet'in arkasında saf tuttuk.

Ene Fergânî, Hatmül Velâyet'e selam ederim.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Ene İmam Kuşeyrî, Hatmül Velâyet'e teşekkür ederiz.

Hasan Basrî, Hatmül Velâyet'i tavaf ederiz.

Sırrı Sekâtî, Hatmül Velâyet'e selam ederim.

Sünbül Sinan, Hatmül Velâyet'e selam eder.

Ene Nuriddini Cerrahi, ben de Hatmül Velâyet'ten alıyorum.

Ben Muslihiddin, Hatmül Velâyet'e selam ederim.

Derviş Mehmed, Sultanlar sultanı Hatmül Velâyet'e selam ederim.

Mal Hatun, Hatmül Velâyet'e selam ederim.

Bana Abranuş Yakup da derler. Ama Kefeş-tetayyuş olarak bilirim. Hatmül Velâyet'in yolundayız, selam ederim. Mağara eshabı.

Bana Rufaî Sezaî derler. Hatmül Velâyet'in sohbetlerini dinliyor kitaplarını ders olarak çalışıyoruz; hepimiz Hatmül Velâyet'e bağlıyız. Derviş Sezai

Ene Abdülfettahi Bağdadî, merhaba

Ene Beyhakî, merhaba

Ene Cürcanî, merhaba

Ene Takiyuddin, merhaba

Ene Sad bin Ekber, merhaba

Ene Numan, merhaba

Ene Seyyid Ahmed er-Rufaî, merhaba

Ene Bilal, merhaba

Ene Neccarzade, merhaba

Ene Meysere, merhaba

Ene Ticanî, merhaba

Ene Tirmizî , merhaba

Ene Şems-i Tebrizî, merhaba

Ene Malikî, merhaba

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Ene İbnul Emin, merhaba

Ene İmam-ı Şiblî, merhaba

*Necmüddin-i Kübra, bütün velâyet gönülleri
Zat'a kalboldu, Hatmül Velâyet'te hatmoldu.*

*Ene Celaleddini Rumî, Hatmül Velâyet bizim
son halkamızdır. Biz de Hatmül Velâyet'ten alırız.*

*Geçmiş mukaddes varlıklar elan kıyamda
durarak Hatmül Velâyet'i gözlerler.*

*Bütün Şazeliler Hatmül Velâyet'in hatmi ile
devrolmakta, bütün Şazeli makamlarının hatmi
oluyor. Ben Hasan Şazeli.*

*Kelb kabilesinin önde gelenleriyiz. Hatmül
Velâyet'te bağlıyız.*

*Malik bin Dinar, hepimiz Hatmül Velâyet'in
saflarında yerimizi aldık.*

*Mukavvas ve orduları da Hatmül Velâyet'in
saflarında yerlerini aldılar.*

*Abdulfettahi Bağdadî ve Halid-i Bağdadî
Hatmül Velâyet'e biat ediyoruz.*

Necmeddin-i Sühreverdi ve Takiyuddin Hatmül Velâyet'i tasdikdeyiz.

İmam Suyutî Hatmül Velâyet'te kalp olduk hatmolduk.

Gücdüvânî, Hatmül Velâyet'in saflarında yerimizi aldık.

Hatmül Velâyet hepimizin aslıdır özüdür, hepimiz Hatmül Velâyet ile terakki ederiz. Ene Süreyya.

Hepimiz Hatmül Velâyet arkasında namaza duracağız tertib-i ilahi böyledir. Ene Süreyya.

Hatmül Velâyet'in bendesiyem. Ene bendegâhı Ali. Harputlu Ali

Hace Muhammed Bahauddin Hatmül Velâyet'i tasdik eder.

Baba Semmasî, Hatmül Velâyet'e teşekkür ederim .

Atiyetül Kübra, Hatmül Velâyet'i tasdik eder.

Farabi, Hatmül Velâyet'i tasdik eder.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

İbrahim Gülşeni, Hatmül Velâyet'e iltica eder.

Biz Gülşenileriz, Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

Urumçi Türkleri, Hatmül Velâyet'e beyat eder.

Biz Mernûş, Debernûş, Şazenûş, Hatmül Velâyet'i tasdik eder iman ederiz. Biz Efsus'tayız. Kehf Ashabı.

Nil'in kıyısında yız Maveraünnehir sultanları yız, Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

Garip Aşık Nesimî, Hatmül Velâyet'e selam eder.

Şeyh Edep Ali, Hatmül Velâyet'e selam eder.

Hazreç ve Hişam kabileleri de Hatmül Velâyet saflarına dahil oldular.

Ramazan-ı Mahfî, Hatmül Velâyet'e selam eder.

Behlûl-u Dânâ, Hatmül Velâyet'e selam eder.

Maruf-u Kerhî, Hatmül Velâyet'e selam eder.

Mağrip Ehli garipleriyiz, Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

İbn-i Mâce, Hatmül Velâyet'e selam eder.

Bumin Kağan, biz kut almışlarız, Hatmül Velâyet'i tasdik ederiz.

Kül Tigin, Hatmül Velâyeti tasdik ederiz.

Ene Taftézânî, Hatmül Velâyeti tasdik ederiz.

*Ente Velâyetul Şemsul Bâki, Ene Konevî
(Hatmül Velâyet, velâyetin ebedi güneşidir)*

Maveraünnehir gülleriyiz, Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

Yüksek sema ehli, Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

İbrahim Dussukî, Hatmül Velâyet'ten feyz alıyoruz.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

İbrahim Ethem, Hatmül Velâyet'i zikrediyoruz.

Bütün Horasanlı veliler adına Hatmül Velâyet'e selam ederiz. Horasanî hazretleri.

Semer kand ve Buhara velileri, Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

Ebu Zer Gifarî, ayaktayız.

Ene Bestamî, ayaktayız.

Ene Nablusî, ayaktayız.

Ebul Fudayl, Hatmül Velâyet'ten feyz alıyoruz.

Kurtubî, Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

Ene Yakub-i Çerhî, biz Hatmül Velâyet ile zamanları geçtik.

Aksarayî Baba, Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

Şeyh Zekâi dede, Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

Farukîler ve Sermedîler, Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

Hacı Şaban, Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

Molla Gürânî, Hatmül Velâyet'i tasdik ederiz

Ene Hakkı Bursevî, Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

Melekuttan Semsemâil, Hatmül Velâyet'i zikrederiz.

Ene Şaranî, Hatmül Velâyet'in arkasında kıyamdayız.

Ene Ahmed Bedevî, Hatmül Velâyet'in sancağının altındayız.

Rical ül-Gayb erenleri, Hatmül Velâyet'e selam ederiz.

Mimi Dede, ayaktayız.

Yahya Efendi, Hatmül Velâyet'ten feyz alıyoruz.

İçim özüm hep Hatmül Velâyet, Balım Sultan

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

*Bütün velâyet-i kiramın makamları Hatmül
Velâyet'te kemal bularak hatmoldu ene Hüve*

Hatme erdi ene Hüve

TAM ER

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Beyan:

“Asırların ve zamanların tam eri olarak Hatmül Velâyet gerekli olmuştur.”

Hz.Süreyya varidatında, ilahi kelamını şerh edecek bir **“Tam Er”** geleceğini işaret etmiştir. Haber verilen **“Tam Er”**, Hatmül Velâyet noktasından görüldüğü için Allah'ın onda nübüvvet ve velâyet arzularının tamamını ikmal etmesi, o noktanın *“Tam Er”* olduğunun bir ifadesi olmaktadır. Bütün zamanların içinde, Allah'ın arzu ettiği imandaki tammiyetin ve kat'iyetin o noktadan görünmesi, Hüve tatbikatından kaynaklanmaktadır.

O noktada Hüve'nin açılması ne demektir?

Allah'ın zamanlar ve asırlar içinde açılmış bütün sıfat ve isimlerinin o noktada olması lazım ki, o nokta Hüve noktası olsun! Hüve noktası, kesin ve sarîh iman ve inancın noktasıdır.

Hz. Süreyya **“Tam Er”** buyurmakla velâyetin tamama ermesini yani Hatmül Velâyet'i işaret etmişlerdir. Tam Er, Allah'ın velâyet programının tamama ermesini

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

tebşir etmekle vazifelidir. “**Tam Er**” hususiyeti taşıyan gönlü tasdik edenler, o makamdan nur alır ve o makamdan konuşmaya namzet olurlar.

Hatmül Velâyet, insanları birbirinden tefrik etmeden, onları Allah'ın kendi ruhundan lütfederek yarattığı hususi bir varlık olarak görür. Diğer inançta olanlar, makam ve idrakte eksik olabilir ama Hatmül Velâyet onları insan olarak tam görür. Hatmül Velâyet, Âdem'den bugüne kadar zuhur etmiş bütün insanları şeksiz şüphesiz kabul ve tasdik eder. İlimde ve inançta eksiklik ayrı bir konudur.

Her varlık Allah'ın arzusu olduğuna göre, yaratılmış olan bütün varlıklar, Allah'ın namütenahiliğini işaret eder.

“**Tam Er**”, işte bu idrakin tamama ermesindeki hususiyeti de işaret etmektedir. Rabbimizin başlangıçtaki arzusu olan “**insan varlığı**” arzusu, böylelikle Hatmül Velâyet ile kemal bulmakta ve bir neticeye bağlanmaktadır. Allah'ımız, insan varlığını halk etmesindeki arzusunun neticesini Hatmül Velâyet gönlünde hatmetmiştir.

GEÇMİŞ ZAMANI KABUL EDİP BU ZAMANI KABUL ETMEYENLER, ALLAH'IN YAPMIŞ OLDUĞU PROGRAMI REDDETMIŞ OLURLAR

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

"**Hüve her yevm bir şendedir**" (*Rahman 29*) buyrulduğuna göre, bir önceki anlayış yeni zamana göre geçmiş olmaktadır. Yapılması gereken, geçmiş zamanki idrak ve anlayışların yerine, bugünkü ileri manevi anlayış ve idraki kabul etmek icap eder. Aksi halde, terakki ve idrak geçmiş zamanda kalmış olur ki, din ve iman tamam olmaz.

"**Din tamam olunca doğar muhabbet**" denilmiştir. Geçmiş zamanı kabul edip, yeni zamanı dikkate almayanlar, Allah'ın yapmış olduğu programı kabul etmemiş olurlar ki bu büyük bir hata olur.

Her zamanın şartları değişik olduğuna göre, anlayışları da değişiktir. Mezhep imamları hüküm koyarken, kendi zamanının şartlarına göre hüküm getirmişlerdir. Yoksa kendilerinden önceki zamanın şartlarını kendi zamanlarına taşımamışlardır.

Ebu Hanife, kendi zamanı için içtihad yaptığında ona itiraz ettiler ve "**sen geçmiş zatlara uymuyorsun**" dediler, o ise "**hum rical, nahnu rical**" yani "**Onlar da**

adam, biz de adamız." dedi. Ebu Hanife, geçmişe göre değil kendi zamanına göre içtihad yaptı. Ama bugün, Ebu Hanife'ye uyuyoruz diyerek onun bin iki yüz sene önce yapmış olduğu içtihadları bugüne taşıyanlar, Ebu Hanife'yi anlamaktan uzak düşmüşlerdir.

Allah'ın insan arzusu eskiden vardı da şimdi yok mudur? Eğer Allah'ın arzusu geçmiş zamanda bitseydi, o arzu tamamlanır ve yeni zaman yaratılmazdı. **Yeni zamanı ve yeni isimleri yarattığına göre, Allah'ın yeni arzuları vardır.**

Her isim bir arzu olduğuna göre, Allah'ın arzuları elbette devam ediyor. Rabbimiz Hatmül Velâyet ismini var ettiğine göre, demek ki bu isimde bir arzusu var.

Hüve, Allah'tır. Allah ismi, bütün varlıklardaki tatbikat ismidir ki "**ism-i âzam**"dır. Hüve'nin Musavvir'inde (âlemleri tasarlamasında) arzu buyurduğu tatbikat, âlemlerin yaratılmasıdır. Ahiret ise Musavvir'deki o arzunun neticesinin meydana çıkmasıdır. Hüve'nin tasavvurundaki arzuyu idrak etmek, Hüve'ye dönmek demektir. O zaman bu idrakte olanlar Hüve'den görünmektedirler.

Bir kardeşimizde zuhur eden beyan:

“Devirlerin bütün meşrepleri o devrin İnsan-ı Kâmil'inde cem olur ki, o da o devrin meş-

rebidir. Bütün İnsan-ı Kâmil'lerin meşrebi de Hatmül Velâyet'in açıldığı İnsan-ı Kâmil'de birleşir ki, o "*Meşaribul Meşarib*" olan Deryayı Nuru Muhammed (s.a.v)'in kendisidir."

O'nda ferdiyet, sadece "*Rahman*" ismi ile görünmez. O, bilinen ve bilinmeyen bütün esmanın ferdiyetine malikiyeti ile de "*Malikü'l Mülk*"tür.

Yani ondaki ferdiyet bütün varlıklarda ferdiyet halinde görünür. Onların özü kendisinde cem olur. Mürşid, evladlarındaki bütün meşreblerin cem noktasıdır. Öz de bir olur. "*Malikü'l Mülk*" olması ile de "*Sahibü'l Gavsü'l Azamü'l Muazzam*" sırrına "*mazhar-ı ayn*"dır.

"*Sahibü'l Gavsü'l Azamü'l Muazzam*" sırrı, yalnızca görülen bu dünya ile kısıtlı değil; bütün sonsuz âlemlere müncer olan Allah'a ait bir isimdir.

"*Ayn*" kendisi gibi değil, kendisi mânâsındadır. Kendisini, irfan olunmak üzere ayan etmesi manasındadır.

Allah'ımızın evliyada görünen isimleri ilâhî olmuştur. Veli ismi kendisindedir; ancak o isimdeki hususiyet Allah'ındır. O isimlerle onlardan

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

görünen Allah'ın kendisidir ve bunu "ayn" olarak isimlendirir.”

Manevi gönüllerdeki ilhamlarda görüldüğü gibi, her insan Allah'ın bir görünmesi olduğuna göre, Allah'ın her insandaki ilhamları, onlara lütfettiği meşrep üzerindedir. Bu durum Allah'ın arzularının sonsuzluğunu göstermektedir.

HÂTİME

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Günümüzdeki yaşamda muazzam bir terakki ve sonsuzluk görülmektedir. Bugünkü yaşam geçmişte tarif edilse idi, geçmiş insanın bugünü anlaması ve kabul etmesi mümkün olmazdı. Bugünü yaşayan insan da yarınki yaşamı tarif edemiyor.

Zatiyyet-i ilâhiyye, her yaşamı biliyor ve arzu ettiği zaman tahakkuk ettiriyor.

İnsanlar, Allah'ın varlığını bir yere kadar idrak edebiliyor. Allah varlığını sonsuz olarak düşünmek lazımdır. Cennet ve cehennem hakkında rivayetler vardır. Ancak tarifler belirli bir sınırı aşmıyor. Orada nasıl yaşayacağız, yürüyecek miyiz uçacak mıyız? Hayallerimiz bile sınırlıdır. Peki o tariflerin de üzerinde bir yaşam varsa...

Allah'ın insanı en güzel surette yarattığı bildirilmiştir. Bu dünya yaşamındaki varlıklara baktığımız zaman, insanın hususi bir varlık olduğunu anlayabiliyoruz.

Peki, bu dünyanın dışında yaşamlar yok mudur? Bilemiyoruz. Ancak hiç tahmin edemediğimiz idrak dışı yaşamlar da var mıdır? Olabilir. Ancak o yaşamlar telafuz edilirse onların tatbikatı söz konusu olabilir.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Hiçbir şey mesnetsiz ve boş değil! Rabbim bugün Hüve sırrını açtığı için diğer hususiyetleri de açıyor. Çünkü onlar Hatmül Velâyet arzusunun sırlarıdır. Eğer daha evvel bu sırlar açılrsa idi kıyamet daha önce olmuş bitmiş olurdu.

Kur'an da; "**Allah'a hesap verilip Hüve'ye dönüleceği**" buyrulmaktadır. İşte bugün bu âyetlerin tatbi-katı içindeyiz. Büyük dönüşün başlangıcındayız. Artık oradaki terakkinin nasıl olacağını bilemiyoruz. Tamamen değişik ve yepyeni bir hayatın içinde olacağımıza iman ediyoruz. Artık bir daha dünya hayatı olmayacak. Çünkü bu hayat yaşanmış ve bilinmiş bir hayattır. **Yaşanmamış bir hayatı yaşamak için bilinmemiş olması lazımdır.** O halde tamamen değişik bir hayatı umuyoruz.

Velayet arzusu olarak, Hz Adem'den bu yana Allah'ın programı içinde insanların terakki ettiğini biliyoruz. Bundan sonraki yaşamın nasıl olacağını kestiremiyoruz. Cennet ve cehennem birer makamdır. Ama Allah'ın makamları da sonsuzdur. Cennet ve cehennem anlayışının üzerinde daha nice anlayışlar vardır. O halde kendimizi o ileri anlayışlara göre hazırlamak icap eder.

Bildiklerimiz dünya ile kısıtlı olsa da, bilmediklerimiz sonsuz olduğunun idraki içindeyiz. Bunları ancak manevi yolda olanlar idrak edebilir.

HÂTİM-İ VELÂYET - EZ AHFA

Allah her türlü ilhamı indirir ve her türlü bilgiyi verir. Ancak bildirdikleri ile de mukayyet değildir. Bunlar bizleri yetiştirmek içindir. Allah'ımıza sonsuz müteşekkirimiz.

Allah'ımız lütfettiği zaman terakki ediyoruz. Keşke bilmediklerimiz kadar da bildiklerimiz olsa...

Huve't-tevfiku'r Refik
ELL HACC HÜSEYİN VEDAD

YAYIMLANMIŞ ESERLER

- 1.KURBU NEVAFİL (DUA KİTABI)
- 2.HİDAYET-İ İLMİYE
- 3.İSLÂMDA MANEVİ HAKİKATLER VE YOLLAR
- 4.SÜREYYA DİVANI (İlaveli İkinci Basım)
- 5.FETHÜL AHFA
- 6.ZİKİR VE NEFİS MERTEBELERİ
- 7.EHL-İ BEYT
- 8.RİSALET-İ GAVSİYYE
- 9.YİRMİ ÜÇ YIL
- 10.HATMÜL VELÂYET
- 11.HAKİKAT KÖŞESİ
- 12.İLÂHİ İKAZ
- 13.KELÂM-I MANEVİ SOHBETLER -I-
- 14.ESMÂ-İ CELÎLE-İ İLÂHİYE İSM-İ AZAM-I HUSUSİ
- 15.HZ. FÂTİME

- 16.EL MUSAVVİR
- 17.MEKTÛB-İ TİRMİZİ
- 18.SEB'AN MİNEL MESANİ
- 19.MUHABBETLİ GÖNÜLLERE BİR TEZKİRE
- 20.RUHULLAH
- 21.VAHDET -İ VÛCUD
- 22.VAHİY VE AKIL
- 23.DÛSTUR
- 24.MÛRŞİD-İ MUHKEM DERVİŞ-İ SADIK
- 25.ÂYETLER VE HADİSLER
- 26.İNKİLÂB-I KEBİR ASLA KALBOLUŞ
- 27.DERYAYI NURU MUHAMMED
- 28.SIRR-I HATMÛL VELÂYET
29. GÛLZÂR-I MA'RİFET
30. NAME-İ HUSUSİYE
31. EL HÛVE

32. KUR'AN-I SIRR-I İLÂHÎ
33. HAZRETİ HATİCE
34. EHL-İ BEYT-İ MURTEZA
35. ÂDEM'DEN GÜNÜMÜZE ALLAH DİNİ
36. ÂDEM'DEN GÜNÜMÜZE DİN VE DEVLET
37. SIRR-I CUMA
38. MİRAC
39. ASR-I SAADET
40. RUH VE NEFİS
41. ZAMAN
42. KELÂM-I MANEVÎ SOHBETLER -II-
43. HÂTM-İ DİN
44. EI İNSAN
45. HÂTİM-İ VELÂYET EZ AHFA